Walt Disney's

DONALD DUCK

Nº 28 15 JULI 1961
35 CT.- P.W. 25 CT.- BELGIË 6 FR.

EEN VROLIJK WEEKBLAD

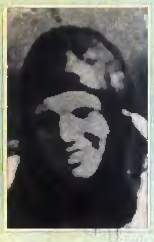

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

OP 12 april 1961, 's ochtends om 5 minuten voor elf, kwam de eerste mens die een ruimtevlucht had gemaakt, terug op de aarde. Joeri Gagarin heette hij. Hij had de eerste, grote stap gezet naar de ruimte, naar de maan, naar Mars en de andere planeten.
Aan deze vlucht is natuurlijk heel wat voorafgegaan.
De mens heeft altijd al willen vliegen, zieb zo vrij willen voelen als een vogel in de lucht. Al in 400 vóór Christus waren er in China vliegers, ballonnen en raketten. Heel eenvoudige, maar daarmee was toch maar aangetoond dat iets omhoog kon komen an blijven, dát zwaarder was dan lucht!

In Europa begon de verovering van het luchtruim in Italië, waar een groot kunstenaar, Leonardo da Vinci, behalve schilderijen ook allerlei plannen en tekeningen maakte van „vliegdingen". Eigenlijk is hij de uitvinder van o.a. de helikopter en de parachute.
12 april 1961 is 'n belangrijke datum voor de luchtvaart, speciaal dan voor de ruimtevaart. Een net zo belangrijke datum is 17 dec. 1903. Op die dag slaagden de gebroeders Wright er in, met een tweedekker, door een motor aangedreven, de lucht in te komen.
Deze week begint op de pagina's 16 en 17 het verhaal van het handjevol mensen, dat de zwaartekracht wist te overwinnen en een begin maakte met de verovering van het luchtruim!

DOM DONALD

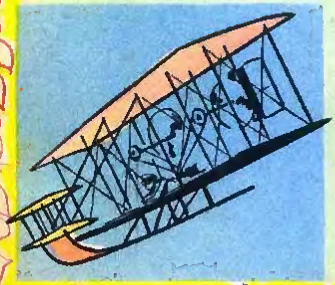

PAULIEN BULTHUIS, ALKMAAR. Heb je je rapport al, Paulian? Ik ben toch zo benieuwd, of je van die zes voor denksommen en die 6½ voor Frans zevens hebt gemaakt, of... misschien wel een acht. Schrijf je 't me gauw?
TOM VLOEMANS, KAATSHEUVEL. Je moet het niet zo gauw opgeven, Tom! Al heb je dan de eerste keer geen prijs gewonnen met de wekelijkse prijsvraag, gewoon doorgaan, hoor! Veel succes er mee.
enthousisst bent over onze Donald Duck. Ik doe ook erg mijn best, om hem iedere week zo leuk mogelijk te maken, dat hegrijp je wel!
TINEKE RONHAAR, DE KRIM. Hoe gaat het er mee, Tineke? Nog hard aan het werk? Of hebben jullie al vakantie? Ja moet me toch 'ns laten horen, wat je allemaal van plan bent te doen. Afgesproken?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf

OOM DONALDS BRIEVENBUS

INGRID KLOPPENBURG, OOSTERBEEK. Wat een boel broertjes en zusjes heb jij! Het lijkt me erg leuk, alleen zul jij als oudste wel vaak je moeder moeten helpen. Doe je ze allemaal de groeten?
EDDIE DU BOIS, AMSTERDAM. Ik vind het maar wat fijn dat je zo

maar zoveel je wilt naar: **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam, of — als je in België woont — naar: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam an adres.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 28

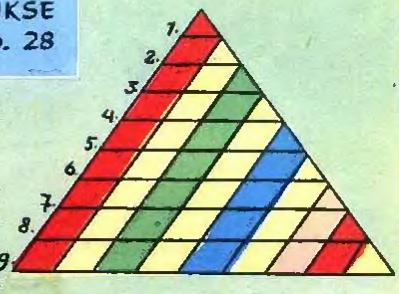

VAN links naar rechts invullen:
1. medeklinker,
2. plus,
3. hoofddeksel,
4. gebruik je om boger op te komen,
5. vrucht van de eikeboom,
6. het eerste deel van de dag,
7. iemand, dia naast je woont,
8. gewricht tussen onder- en bovenarm,
9. speelgoed van een baby.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de meest linkse rij bokjes de naam van één van de maanden van het jaar.
Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór donderdag 20 juli,

als je in Nederland woont aan: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en
als je in België woont aan: **Donald Duck**, Posthus 2, Antwerpen 19.

Vergeet niet, duidelijk je naem en adres op de kaart te vermelden an zet in de linker bovenhoek „Oplossing 28". Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars en -winnaressen van de wekelijkse prijsvraag nummer 21:
1e prijs: T. Mellema, **Amsterdam-Buitenveldert.**
2e prijs: J. Schenkeveld, **Zoeterwaude.**
3e t/m 12e prijs: W. van Asperen, **Emmeloord (N.O.P.);** L. Iskes, **Beverwijk;** A. Koets, **Den Haag;** Deta Marsman, **Amsterdam-Slotervaart;** M. Hepping, **Emmen;** Jan Guyt, **Scheveningen;** Sj. Sikma, **Tijnje;** H. Voinart, **Nijmegan;** J. Coppens, **Eindhoven;** H. Heijnen, **Ugchelen.**
13e t/m 22e prijs: B. Kam, **Bussum;** J. Koning, **Volendam;** Eddy Baak, **Houtan (U.);** H. Wissink, **Haaksbergen;** E. Moerkerke, **Merksem (Blg.);** N. v. d. Broek, **Goirle;** L. Willems, **Goes;** C. Meijer, **Diemen;** G. Lagas, **Lelden;** B. Beekman, **R'dam-23.**
De oplossing van prijsvraag no. 26 luidt: **ONBEKEND MAAKT ONBEMIND.**

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

DONALD DUCK

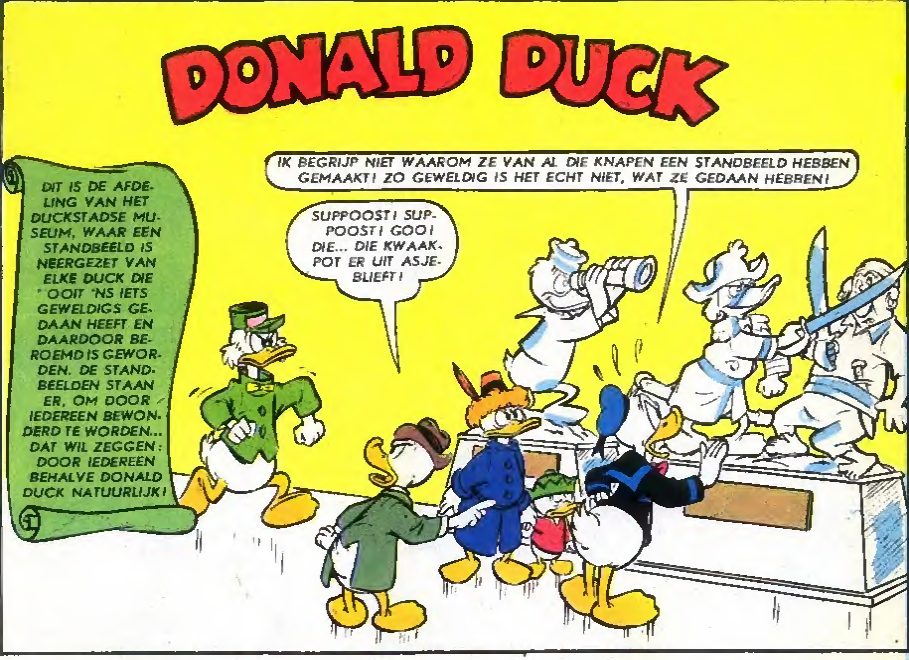
DIT IS DE AFDELING VAN HET DUCKSTADSE MUSEUM, WAAR EEN STANDBEELD IS NEERGEZET VAN ELKE DUCK DIE OOIT 'NS IETS GEWELDIGS GEDAAN HEEFT EN DAARDOOR BEROEMD IS GEWORDEN. DE STANDBEELDEN STAAN ER, OM DOOR IEDEREEN BEWONDERD TE WORDEN... DAT WIL ZEGGEN: DOOR IEDEREEN BEHALVE DONALD DUCK NATUURLIJK!
IK BEGRIJP NIET WAAROM ZE VAN AL DIE KNAPEN EEN STANDBEELD HEBBEN GEMAAKT! ZO GEWELDIG IS HET ECHT NIET, WAT ZE GEDAAN HEBBEN!
SUPPOOST! SUPPOOST! GOOI DIE... DIE KWAAKPOT ER UIT ASJEBLIEFT!

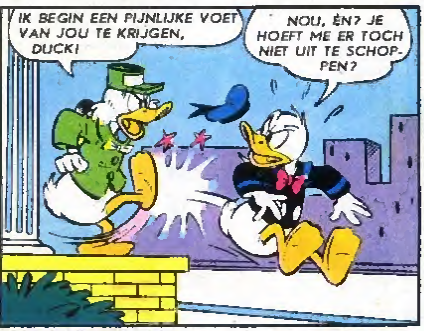
IK BEGIN EEN PIJNLIJKE VOET VAN JOU TE KRIJGEN, DUCK!
NOU, ÊN? JE HOEFT ME ER TOCH NIET UIT TE SCHOPPEN?

NU MOET JE 'NS GOED NAAR ME LUISTEREN! HET IS HÉÉL GEMAKKELIJK OM KRITIEK TE HEBBEN OP ANDEREN, MAAR WAAROM DOE JE ZÉLF NIET 'NS IETS GEWELDIGS EN WORD JE OOK BEROEMD?
KALM MAAR! DAT ZAL IK HEUS NOG WEL 'NS DOEN!

HM, DAT HEB IK NU WEL GEZEGD... MAAR WAT KAN IK EIGENLIJK DOEN?

IK MOET 'NS GOED NADENKEN. MET INDIANEN VECHTEN IS ER NIET MEER BIJ... IK KAN OOK AL NIET MEER DE EERSTE ZIJN DIE DE ZUIDPOOL ONTDEKT...
GOEIE GRUTJES! ALLES IS AL EEN KEER GEDAAN!

MAAR WACHT 'NS EVENTJES... ER IS NOG ÉÉN DING OVER!

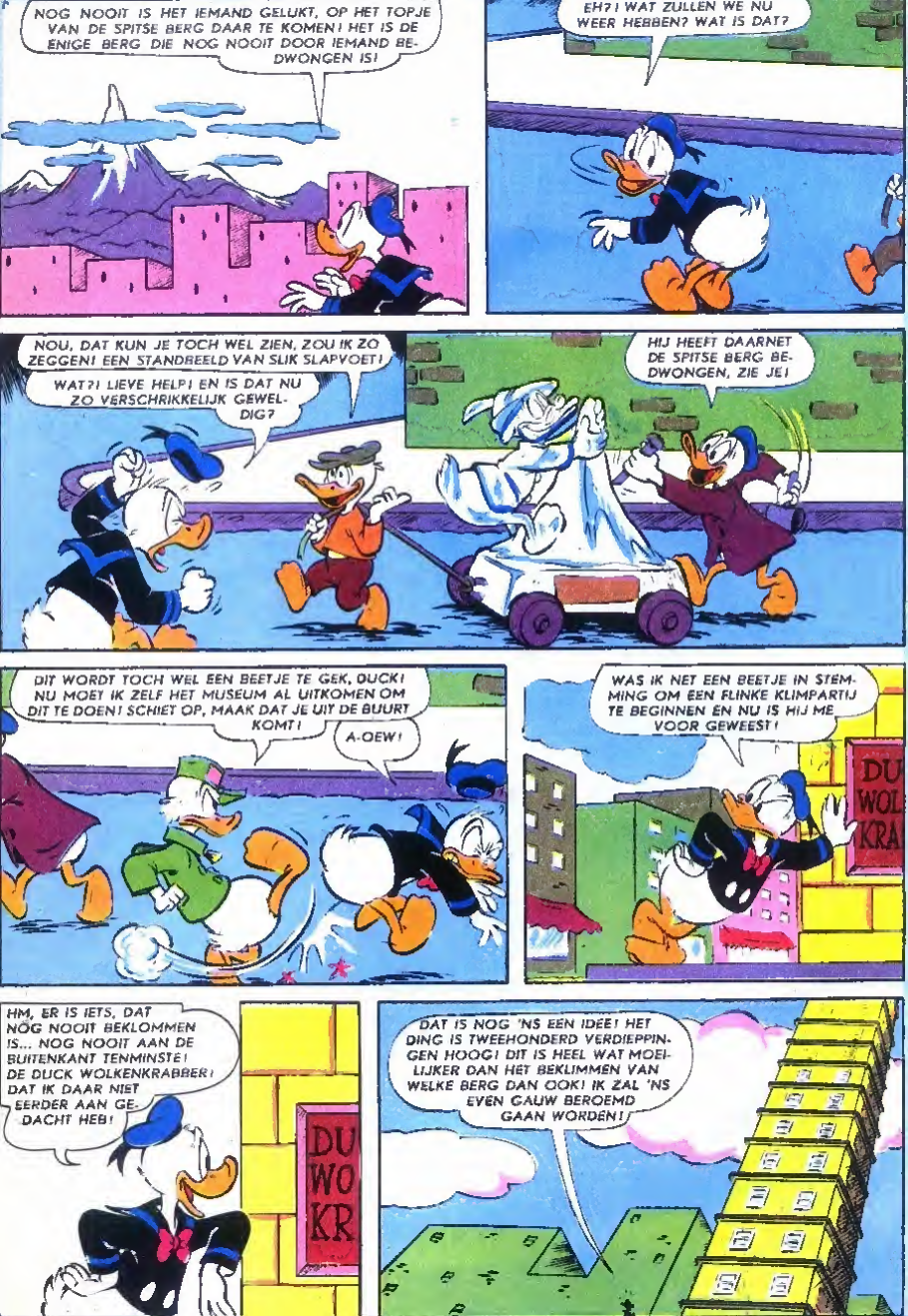
NOG NOOIT IS HET IEMAND GELUKT, OP HET TOPJE VAN DE SPITSE BERG DAAR TE KOMEN! HET IS DE ENIGE BERG DIE NOG NOOIT DOOR IEMAND BEDWONGEN IS!
EH?! WAT ZULLEN WE NU WEER HEBBEN? WAT IS DAT?
NOU, DAT KUN JE TOCH WEL ZIEN, ZOU IK ZO ZEGGEN! EEN STANDBEELD VAN SLIK SLAPVOET!
WAT?! LIEVE HELP! EN IS DAT NU ZO VERSCHRIKKELIJK GEWELDIG?
HIJ HEEFT DAARNET DE SPITSE BERG BEDWONGEN, ZIE JE!
DIT WORDT TOCH WEL EEN BEETJE TE GEK, DUCK! NU MOET IK ZELF HET MUSEUM AL UITKOMEN OM DIT TE DOEN! SCHIET OP, MAAK DAT JE UIT DE BUURT KOMT!
A-OEW!
WAS IK NET EEN BEETJE IN STEMMING OM EEN FLINKE KLIMPARTIJ TE BEGINNEN EN NU IS HIJ ME VOOR GEWEEST!
DU
WOL
KRA
HM, ER IS IETS, DAT NOG NOOIT BEKLOMMEN IS... NOG NOOIT AAN DE BUITENKANT TENMINSTE! DE DUCK WOLKENKRABBER! DAT IK DAAR NIET EERDER AAN GEDACHT HEB!
DU
WO
KR
DAT IS NOG 'NS EEN IDEE! HET DING IS TWEEHONDERD VERDIEPPINGEN HOOG! DIT IS HEEL WAT MOEILIJKER DAN HET BEKLIMMEN VAN WELKE BERG DAN OOK! IK ZAL 'NS EVEN GAUW BEROEMD GAAN WORDEN!

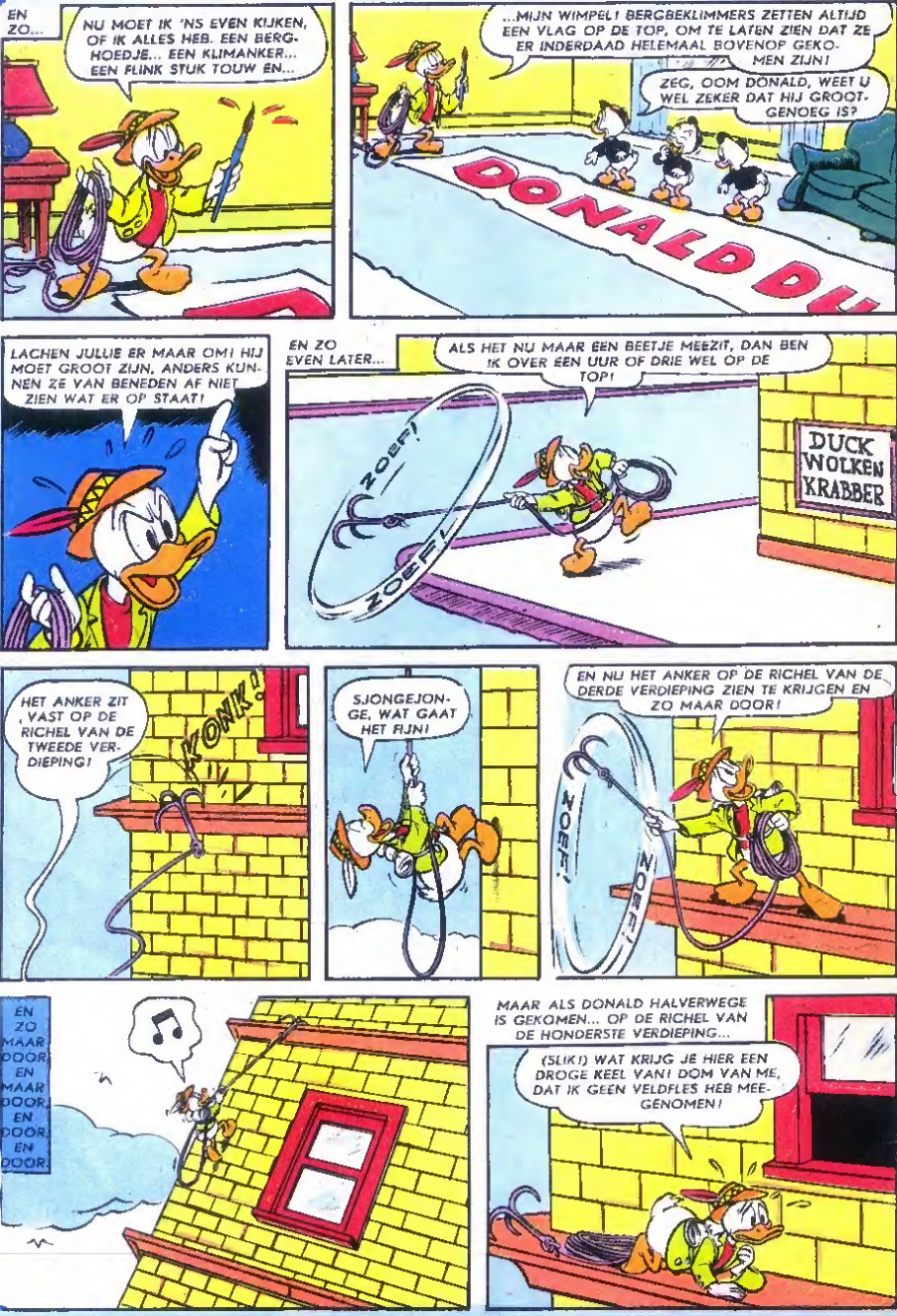
EN ZO...
NU MOET IK 'NS EVEN KIJKEN, OF IK ALLES HEB. EEN BERGHOEDJE... EEN KLIMANKER... EEN FLINK STUK TOUW EN...
...MIJN WIMPEL! BERGBEKLIMMERS ZETTEN ALTIJD EEN VLAG OP DE TOP, OM TE LATEN ZIEN DAT ZE ER INDERDAAD HELEMAAL BOVENOP GEKOMEN ZIJN!
ZEG, OOM DONALD, WEET U WEL ZEKER DAT HIJ GROOTGENOEG IS?
DONALD DU
LACHEN JULLIE ER MAAR OM! HIJ MOET GROOT ZIJN, ANDERS KUNNEN ZE VAN BENEDEN AF NIET ZIEN WAT ER OP STAAT!
EN ZO EVEN LATER...
ALS HET NU MAAR EEN BEETJE MEEZIT, DAN BEN IK OVER EEN UUR OF DRIE WEL OP DE TOP!
ZOEF!
ZOEF!
DUCK WOLKEN KRABBER
HET ANKER ZIT VAST OP DE RICHEL VAN DE TWEEDE VERDIEPING!
RONK!
SJONGEJONGE, WAT GAAT HET FIJN!
EN NU HET ANKER OP DE RICHEL VAN DE DERDE VERDIEPING ZIEN TE KRIJGEN EN ZO MAAR DOOR!
ZOEF!
EN ZO MAAR DOOR EN MAAR DOOR EN DOOR EN DOOR
MAAR ALS DONALD HALVERWEGE IS GEKOMEN... OP DE RICHEL VAN DE HONDERSTE VERDIEPING...
(SLIK!) WAT KRIJG JE HIER EEN DROGE KEEL VAN! DOM VAN ME, DAT IK GEEN VELDFLES HEB MEEGENOMEN!

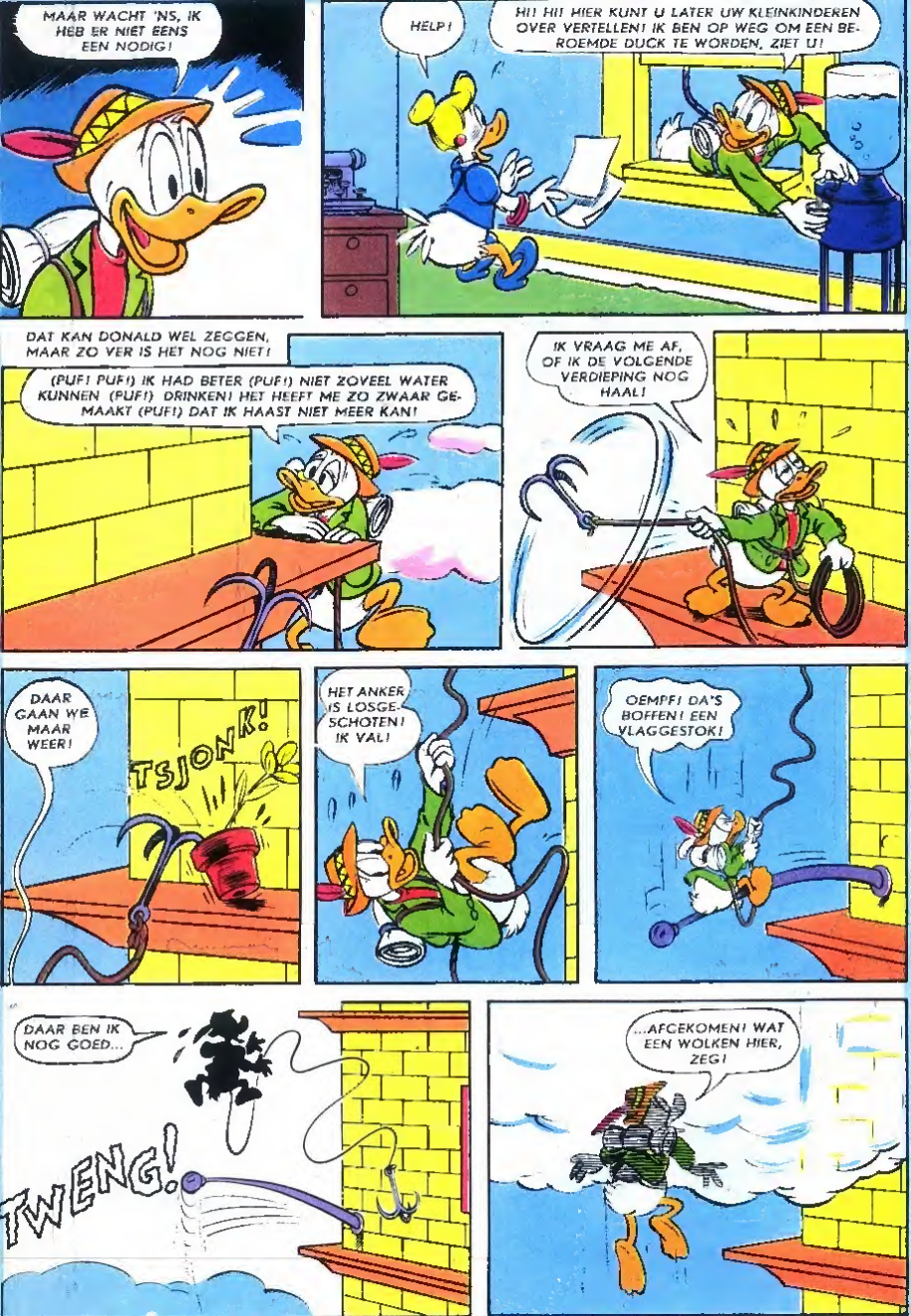
MAAR WACHT 'NS, IK HEB ER NIET EENS EEN NODIG!
HELP!
HI! HI! HIER KUNT U LATER UW KLEINKINDEREN OVER VERTELLEN! IK BEN OP WEG OM EEN BEROEMDE DUCK TE WORDEN, ZIET U!
DAT KAN DONALD WEL ZEGGEN, MAAR ZO VER IS HET NOG NIET!
(PUF! PUF!) IK HAD BETER (PUF!) NIET ZOVEEL WATER KUNNEN (PUF!) DRINKEN! HET HEEFT ME ZO ZWAAR GEMAAKT (PUF!) DAT IK HAAST NIET MEER KAN!
IK VRAAG ME AF, OF IK DE VOLGENDE VERDIEPING NOG HAAL!
DAAR GAAN WE MAAR WEER!
TSJONK!
HET ANKER IS LOSGESCHOTEN! IK VAL!
OEMPF! DA'S BOFFEN! EEN VLAGGESTOK!
DAAR BEN IK NOG GOED...
TWENG!
...AFGEKOMEN! WAT EEN WOLKEN HIER, ZEG!

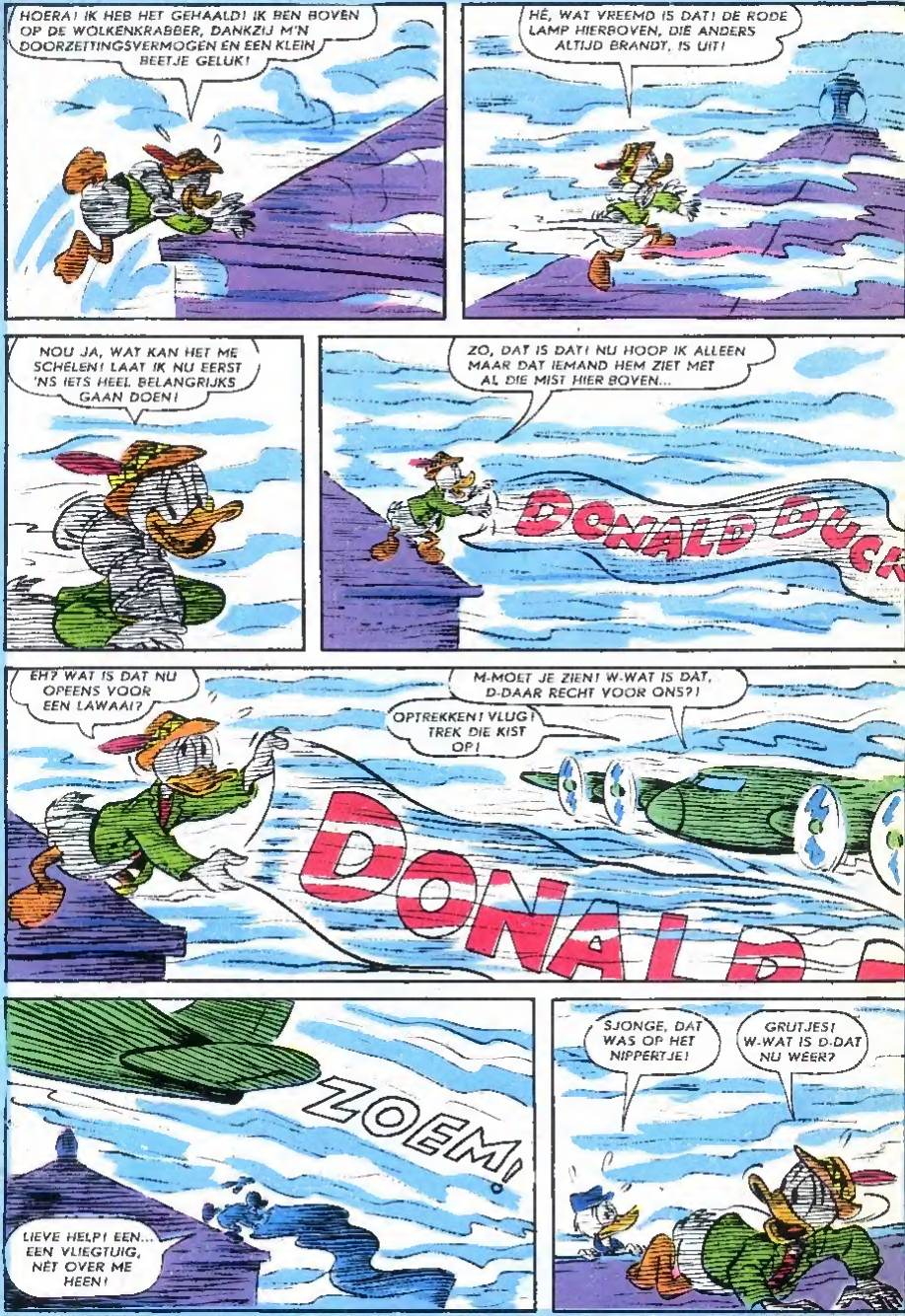
HOERA! IK HEB HET GEHAALD! IK BEN BOVEN OP DE WOLKENKRABBER, DANKZIJ M'N DOORZEITINGSVERMOGEN EN EEN KLEIN BEETJE GELUK!
HÉ, WAT VREEMD IS DAT! DE RODE LAMP HIERBOVEN, DIE ANDERS ALTIJD BRANDT, IS UIT!
NOU JA, WAT KAN HET ME SCHELEN! LAAT IK NU EERST 'NS IETS HEEL BELANGRIJKS GAAN DOEN!
ZO, DAT IS DAT! NU HOOP IK ALLEEN MAAR DAT IEMAND HEM ZIET MET AL DIE MIST HIER BOVEN...
DONALD DUCK
EH? WAT IS DAT NU OPEENS VOOR EEN LAWAAI?
M-MOET JE ZIEN! W-WAT IS DAT, D-DAAR RECHT VOOR ONS?!
OPTREKKEN! VLUG! TREK DIE KIST OP!
DONALD
ZOEM!
LIEVE HELP! EEN... EEN VLIEGTUIG, NÈT OVER ME HEEN!
SJONGE, DAT WAS OP HET NIPPERTJE!
GRUTJES! W-WAT IS D-DAT NU WEER?

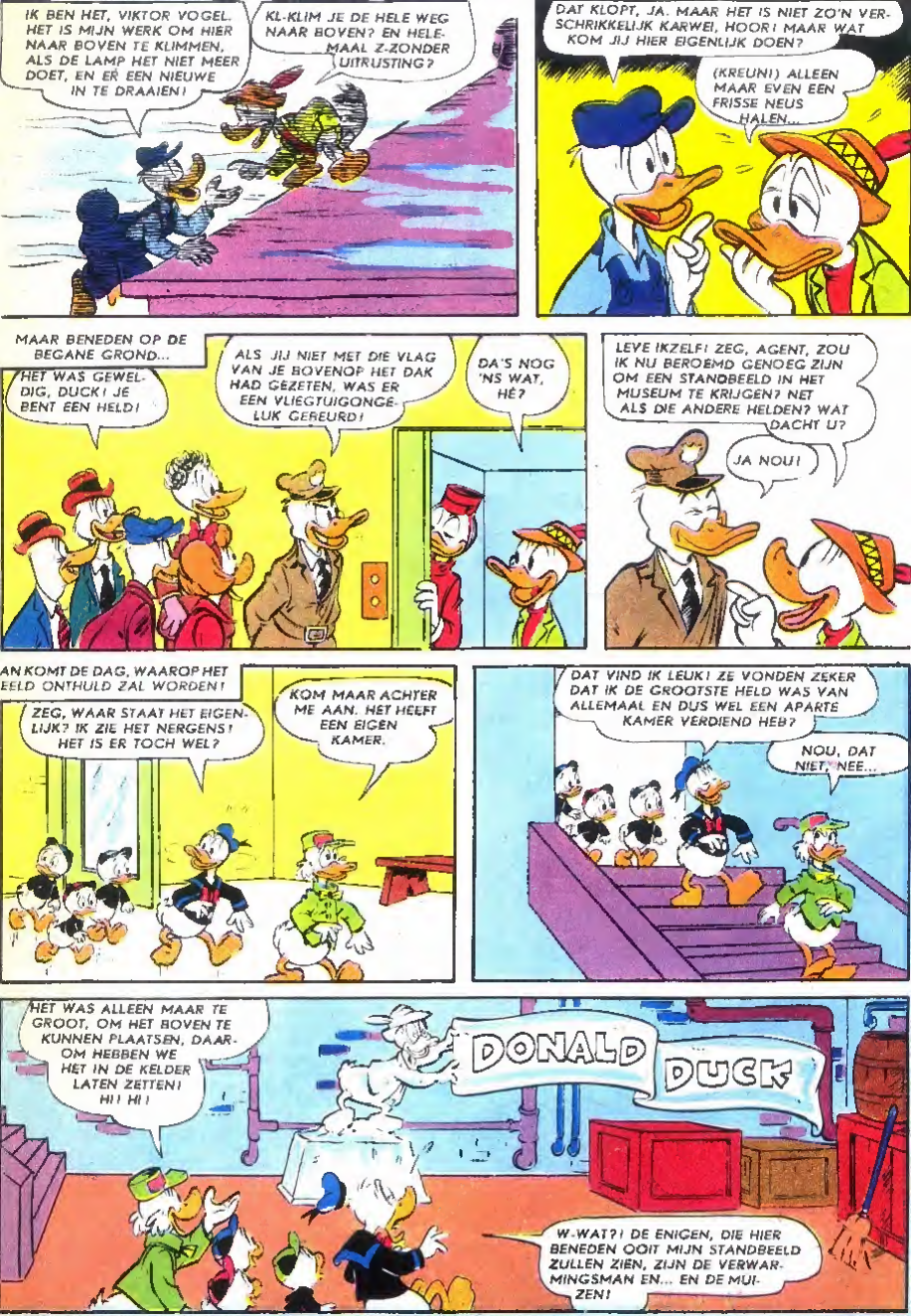
IK BEN HET, VIKTOR VOGEL. HET IS MIJN WERK OM HIER NAAR BOVEN TE KLIMMEN, ALS DE LAMP HET NIET MEER DOET, EN ER EEN NIEUWE IN TE DRAAIEN!
KL-KLIM JE DE HELE WEG NAAR BOVEN? EN HELEMAAL Z-ZONDER UITRUSTING?
DAT KLOPT, JA. MAAR HET IS NIET ZO'N VERSCHRIKKELIJK KARWEI, HOOR! MAAR WAT KOM JIJ HIER EIGENLIJK DOEN?
(KREUN!) ALLEEN MAAR EVEN EEN FRISSE NEUS HALEN...
MAAR BENEDEN OP DE BEGANE GROND...
HET WAS GEWELDIG, DUCK! JE BENT EEN HELD!
ALS JIJ NIET MET DIE VLAG VAN JE BOVENOP HET DAK HAD GEZETEN, WAS ER EEN VLIEGTUIGONGELUK GEBEURD!
DA'S NOG 'NS WAT, HÉ?
LEVE IKZELF! ZEG, AGENT, ZOU IK NU BEROEMD GENOEG ZIJN OM EEN STANDBEELD IN HET MUSEUM TE KRIJGEN? NET ALS DIE ANDERE HELDEN? WAT DACHT U?
JA NOU!
AN KOMT DE DAG, WAAROP HET EELD ONTHULD ZAL WORDEN!
ZEG, WAAR STAAT HET EIGENLIJK? IK ZIE HET NERGENS! HET IS ER TOCH WEL?
KOM MAAR ACHTER ME AAN. HET HEEFT EEN EIGEN KAMER.
DAT VIND IK LEUK! ZE VONDEN ZEKER DAT IK DE GROOTSTE HELD WAS VAN ALLEMAAL EN DUS WEL EEN APARTE KAMER VERDIEND HEB?
NOU, DAT NIET, NEE...
HET WAS ALLEEN MAAR TE GROOT, OM HET BOVEN TE KUNNEN PLAATSEN, DAAROM HEBBEN WE HET IN DE KELDER LATEN ZETTEN! HI! HI!
DONALD DUCK
W-WAT?! DE ENIGEN, DIE HIER BENEDEN OOIT MIJN STANDBEELD ZULLEN ZIEN, ZIJN DE VERWARMINGSMAN EN... EN DE MUIZEN!

FRISSE ANANAS TAARTJES

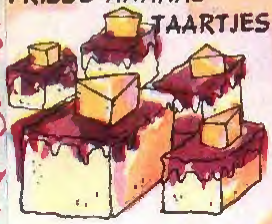

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

Als we op een warme zomerdag een verjaarsfeestje vieren, valt een lekker, verfrissend hapje altijd bijzonder in de smaak. Daarom gaan we voor zo'n partijtje 'ne zelf kleine vruchtentaartjes meken. Je hebt hiervoor nodig: een lang cake-je, een beetje rode jam en een klein blikje ananas.

De cake snijd je in niet te dunna plakken en iedere plak weer in vier gelijke stukjes. Op elk stukje komt een laagje jam en daar bovenop een stukje ananas. Je zult zien dat je met één cake en één blikje ananas al een grote schaal vol gebakjes krijgt, die er niet alleen heel fleurig uitzien, maar op zo'n warme dag ook heerlijk frie smeken.

Je kunt het beste de gebakjes een uurtje van tevoren klaarmaken an ze op een koele plaats wegzetten.

KABOUTER VISITE

Met een vel wit tekenpapier en wat kleurtjes kun je een gezellige kaboutervisite makan. Je neemt de tekening, die je hier ziet, op dun

doorschijnend papier over, waarne je hem met behulp van een potlood en carbonpapier op wit tekenpapier doordrukt. Vervolgens ga je de tekening kleuren met kleurpotloden of plakkaatverf.

Daarna knip je het plaatje lange de buitenste lijnen uit en vouw je de voorkant en de beide zijkanten lange de stippellijn omlaag en de leuning van het stoeitje lange de stippellijn omhoog.

Zo, nu zit kabouter Zonnehoed. Ale je een paar van deze leuke kabouters maakt, zul je eens zien, wet een reuze gezellige visite het wordt.

Natuurlijk maak je ook een tafeltje (afbeelding 2). Ook hierbij weer de tekening op dun papier overnemen, kleuren, uitknippen en de twee zijkanten lange de etippellijnen omlaag vouwen.

Op deze manier kun je er zelf allerlei meubeltjes bij knutselen, bijv. een keetje, een voetenbankje of wat je maar wilt.

SCHOOL KRIJGT ANKER

Toen het Nederlandse vrachtschip „Dongedijk" in een baai aan de weetkust van Canada het anker lichte, zag de bemanning tot haar grote verbazing dat nog een tweede anker mee naar boven kwam. Bij onderzoek bleek det dit tweede anker afkomstig wes van een zeilschip uit het begin van de vorige eeuw. De ankere van boten uit die tijd zijn zeldzaam en daarom was men dan ook zeer verheugd met deze werkelijk unieke vondst. Het twee meter hoge en meer dan 1500 kg wegende gevaarte was geheel bedekt met zeewier en schelpen. De kapitein van het schip heeft het oude anker meegenomen naer Nederlend en cadeau gegeven aan de lagere school van Callantsoog, die de vrachtvaarder „Dongedijk" indartijd heeft geadopteerd.

Donald Duck en dagjes van dijes

HEB JE DIE AL?

Ruim hondard jaar geleden galoppeerden ruiters, zoals er één op deze postzegel ie afgebeeld, in sneile vaart door de Verenigde Staten langs de route, die op de zegel op de achtergrond is aangegeven, om brieven van Missouri in het oosten naar Californië in het westen te brengen.

De afstand, 3200 km, werd in acht dagen afgelegd. Dat vond men in die tijd verschrikkelijk snel. Het was een tocht vol avonturen, die door dorre woestijnen ging en over hoge bergen, waar dikwijls Indianen uit een hinderlaag te voorschijn sprongen.

Zo mogeiijk werd om de vijfentwintig kilometer van paard gewisseld. Om de 150 kilometer mochten de ruiters rust nemen.

Je begrijpt wel dat dit postvervoer veel geld kostte. Iedere brief bracht aan porto drie doller op, maar kostte zestien dollar aan vervoer.

Toen in 1861 een bovengrondse telegreafkabel dwars door de V.S. tot stand kwam, werd de „Pony Expresse" dan ook spoedig gestaakt.

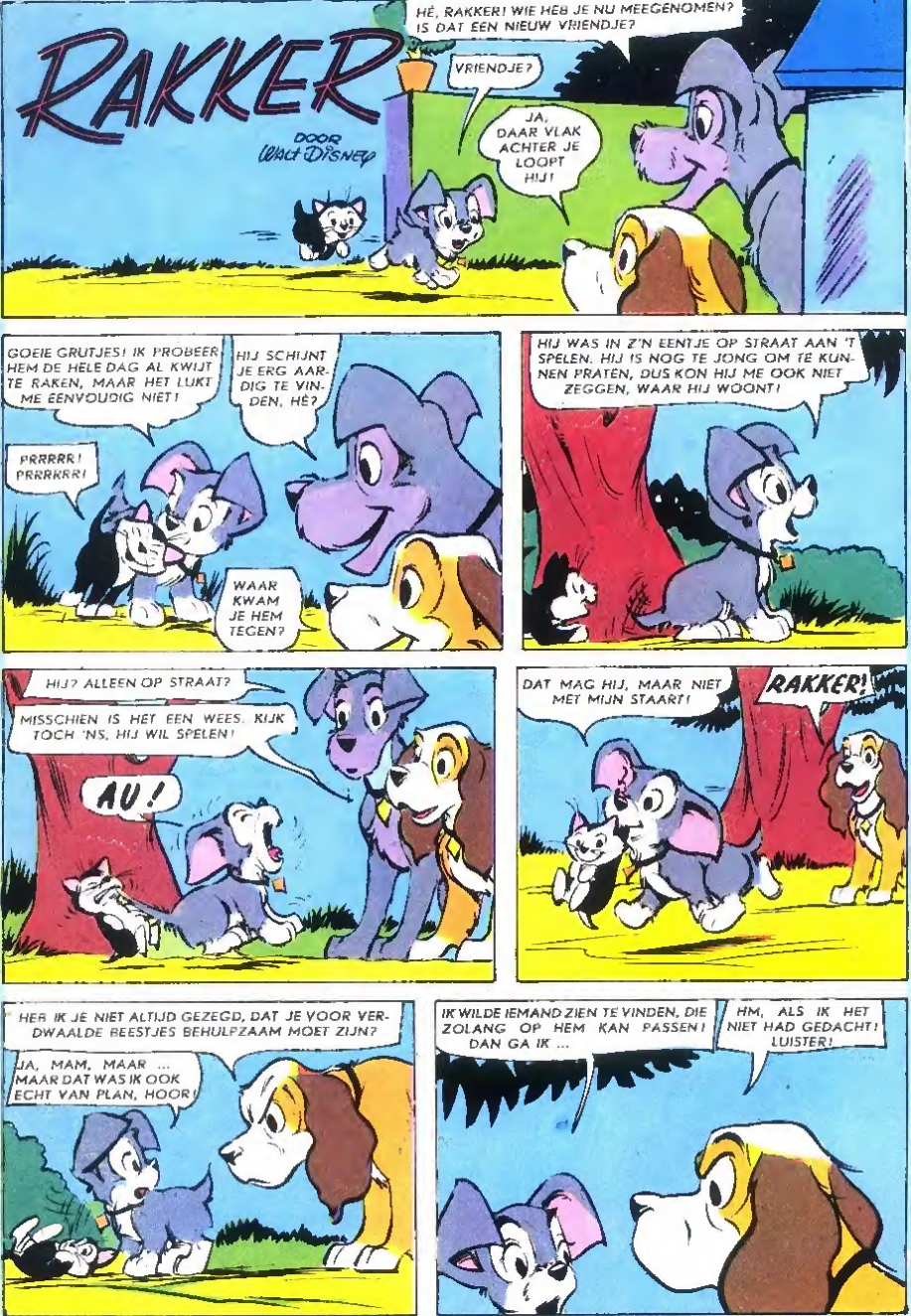
RAKKER
DOOR Walt Disney
HÉ, RAKKER! WIE HEB JE NU MEEGENOMEN? IS DAT EEN NIEUW VRIENDJE?
VRIENDJE?
JA, DAAR VLAK ACHTER JE LOOPT HIJ!
GOEIE GRUTJES! IK PROBEER HEM DE HELE DAG AL KWIJT TE RAKEN, MAAR HET LUKT ME EENVOUDIG NIET!
HIJ SCHIJNT JE ERG AARDIG TE VINDEN, HÉ?
PRRRRR! PRRRKKR!
WAAR KWAM JE HEM TEGEN?
HIJ WAS IN Z'N EENTJE OP STRAAT AAN 'T SPELEN. HIJ IS NOG TE JONG OM TE KUNNEN PRATEN, DUS KON HIJ ME OOK NIET ZEGGEN, WAAR HIJ WOONT!
HIJ? ALLEEN OP STRAAT?
MISSCHIEN IS HET EEN WEES. KIJK TOCH 'NS, HIJ WIL SPELEN!
AU!
DAT MAG HIJ, MAAR NIET MET MIJN STAART!
RAKKER!
HEB IK JE NIET ALTIJD GEZEGD, DAT JE VOOR VERDWAALDE BEESTJES BEHULPZAAM MOET ZIJN?
JA, MAM, MAAR ... MAAR DAT WAS IK OOK ECHT VAN PLAN, HOOR!
IK WILDE IEMAND ZIEN TE VINDEN, DIE ZOLANG OP HEM KAN PASSEN! DAN GA IK ...
HM, ALS IK HET NIET HAD GEDACHT! LUISTER!

JIJ HEBT HEM GEVONDEN, DUS JIJ BLIJFT OOK OP HEM PASSEN EN DAN GAAN JE VADER EN IK HIER IN DE BUURT 'NS KIJKEN, OF WE ZIJN VADER EN MOEDER NIET ERGENS KUNNEN VINDEN!
MAAR...
ALS M'N VRIENDJES NU 'NS KOMEN, EN ZE ME MET EEN KAT ZIEN SPELEN?
HOU JE MOND, RAKKER! JIJ PAST OP HEM, TOT WIJ TERUGZIJN. BEGREPEN?
EN ZO, EVEN LATER....
NOU, DA'S ME OOK WAT MOOIS, HOOR! IK ZAL ER WEL VOOR ZORGEN DAT NIEMAND MIJ KAN ZIEN, TERWIJL IK OP HEM PAS!
OEI!
DAT WAS OP HET NIPPERTJE!
ZOEM
IK KAN HEM HIER NIET LOS LATEN RONDLOPEN, DAT IS TE GEVAARLIJK. DIE OUWE BAND BRENGT ME, OPEENS OP EEN IDEE!
HOP TWEE! ER IN, JIJ! HIER BEN JE TENMINSTE VEILIG!
NU KAN IK ME TOCH NOG ERGENS VERSTOPPEN IK WÉÉT DAT HIJ VLAKBIJ IN DE BUURT IS!
SJONGE! WAT EEN FIJNE OUWE AUTOBAND!!

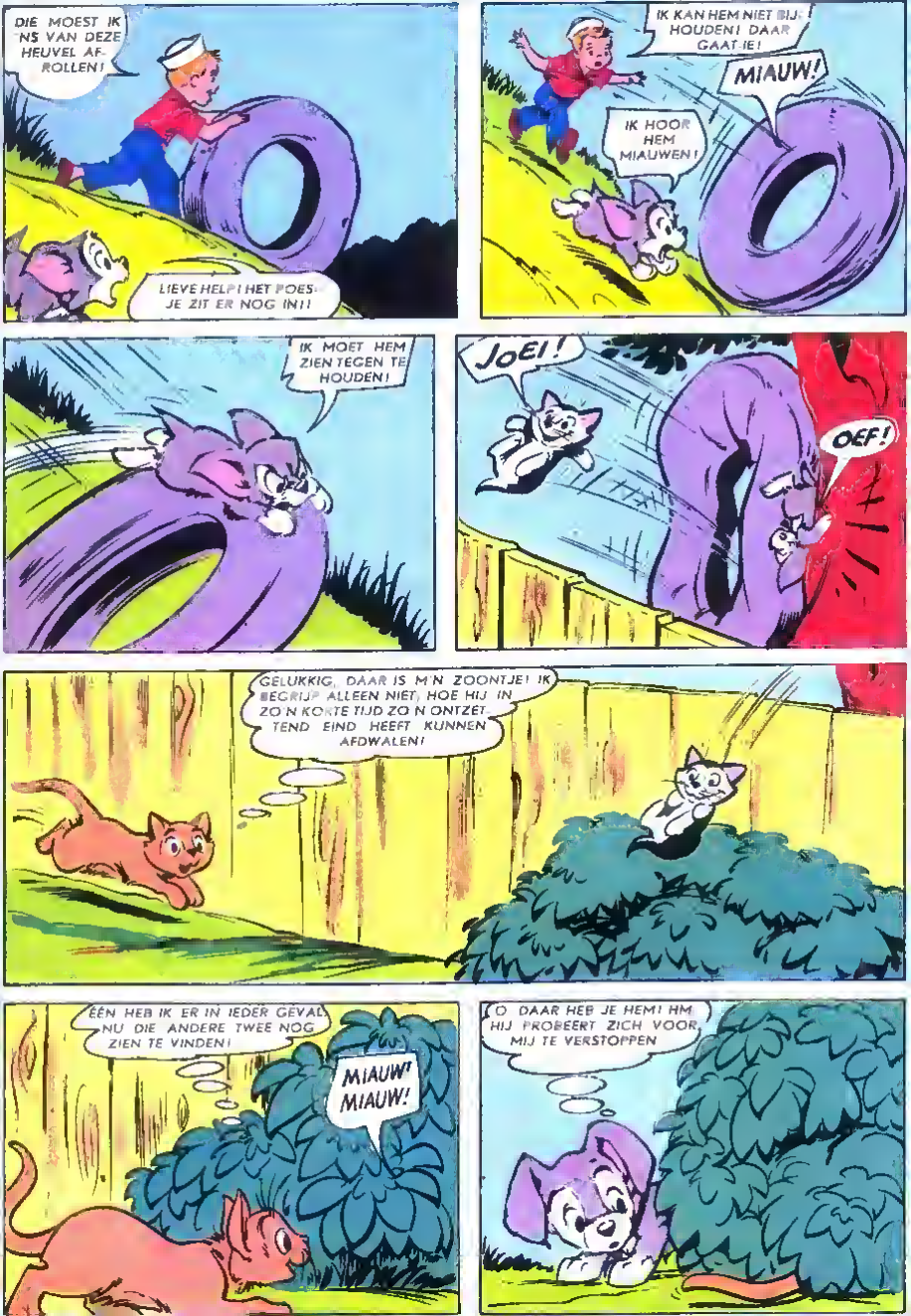
DIE MOEST IK 'NS VAN DEZE HEUVEL AF-ROLLEN!
LIEVE HELP! HET POES: JE ZIT ER NOG IN!!
IK KAN HEM NIET BIJ-HOUDEN! DAAR GAAT-IE!
MIAUW!
IK HOOR HEM MIAUWEN!
IK MOET HEM ZIEN TEGEN TE HOUDEN!
JOE!
OEF!
GELUKKIG, DAAR IS M'N ZOONTJE! IK BEGRIJP ALLEEN NIET, HOE HIJ IN ZO'N KORTE TIJD ZO'N ONTZET TEND EIND HEEFT KUNNEN AFDWALEN!
ÉÉN HEB IK ER IN IEDER GEVAL NU DIE ANDERE TWEE NOG ZIEN TE VINDEN!
MIAUW! MIAUW!
O DAAR HEB JE HEM! HM, HIJ PROBEERT ZICH VOOR MIJ TE VERSTOPPEN

IK ZAL EEN ZACHT RUKJE AAN Z'N STAART GEVEN, DAN WEET IE DAT IK ER WEER BEN...
AH! IK HEB ME VERGIST! HET IS ZIJN MOEDER!
ZO, DUS JIJ BENT HET, DIE MIJN KINDJE ZO'N EIND HEEFT MEEGE NOMEN!
VOORUIT! MAAK DAT JE WEGKOMT! ALS IK JE NOG OOIT 'NS MET ÉÉN VAN MIJN KINDEREN ZIE...
AJOEW! IK KAN HET U UITLEGGEN!
...DAN ZAL IK JE EEN LESJE GEVEN, DAT JE NIET GAUW VERGEET! ONTHOUD DAT NU MAAR GOED!
Z-ZE PRAAT ZO VLUG, DAT IK DE KANS NIET KRIJG OM OOK MAAR IETS TE ZEGGEN!
INTUSSEN, DAAR VLAKBIJ...
KIJK, NOG EEN POESJE! EN PRECIES ZO EEN ALS DAT ANDERE!
NATUURLIJK OOK VERDWAALD! WAT ZIELIG TOCH, HÈ?
MIAUW! MIAUW!
BRENG DAT POESJE OOK MAAR NAAR RAKKER, DAN ZAL IK DOORGAAN MET ZOEKEN. HUN OUDERS MOETEN TOCH ERGENS TE VINDEN ZIJN!
DA'S GOED.
GRUTJES, VADER, NIET NOG EEN! HUN MOEDER HEEFT DE EERSTE INTUSSEN AL OPGEHAALD — EN KWAAD DAT ZE OP ME WAS!
WAAR GA JE NAAR TOE RAKKER?
HAAR OPZOEKEN EN ZEGGEN DAT WE ER WÉÉR EEN GEVONDEN HEBBEN! ALS ZE ME DAT LAAT DOEN TENMINSTE!

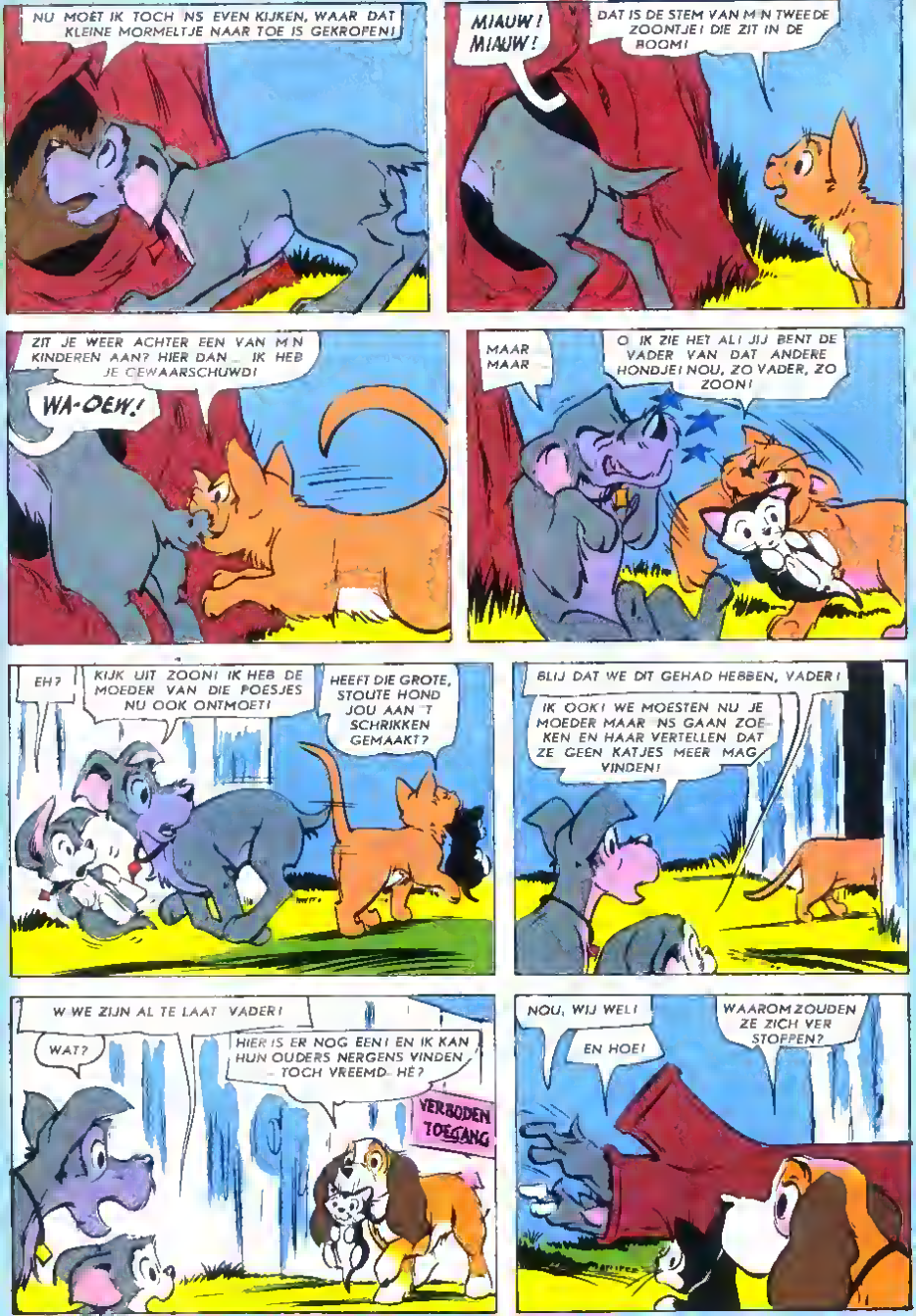
NU MOET IK TOCH 'NS EVEN KIJKEN, WAAR DAT KLEINE MORMELTJE NAAR TOE IS GEKROPEN!
MIAUW! MIAUW!
DAT IS DE STEM VAN M'N TWEEDE ZOONTJE! DIE ZIT IN DE BOOM!
ZIT JE WEER ACHTER EEN VAN M'N KINDEREN AAN? HIER DAN... IK HEB JE GEWAARSCHUWD!
WA-OEW!
MAAR MAAR
O, IK ZIE HET AL! JIJ BENT DE VADER VAN DAT ANDERE HONDJE! NOU, ZO VADER, ZO ZOON!
EH?
KIJK UIT ZOON! IK HEB DE MOEDER VAN DIE POESJES NU OOK ONTMOET!
HEEFT DIE GROTE, STOUTE HOND JOU AAN 'T SCHRIKKEN GEMAAKT?
BLIJ DAT WE DIT GEHAD HEBBEN, VADER!
IK OOK! WE MOESTEN NU JE MOEDER MAAR 'NS GAAN ZOEKEN EN HAAR VERTELLEN DAT ZE GEEN KATJES MEER MAG VINDEN!
W WE ZIJN AL TE LAAT, VADER!
WAT?
HIER IS ER NOG EEN! EN IK KAN HUN OUDERS NERGENS VINDEN... TOCH VREEMD, HÈ?
VERBODEN TOEGANG
NOU, WIJ WEL!
EN HOE!
WAAROM ZOUDEN ZE ZICH VER STOPPEN?

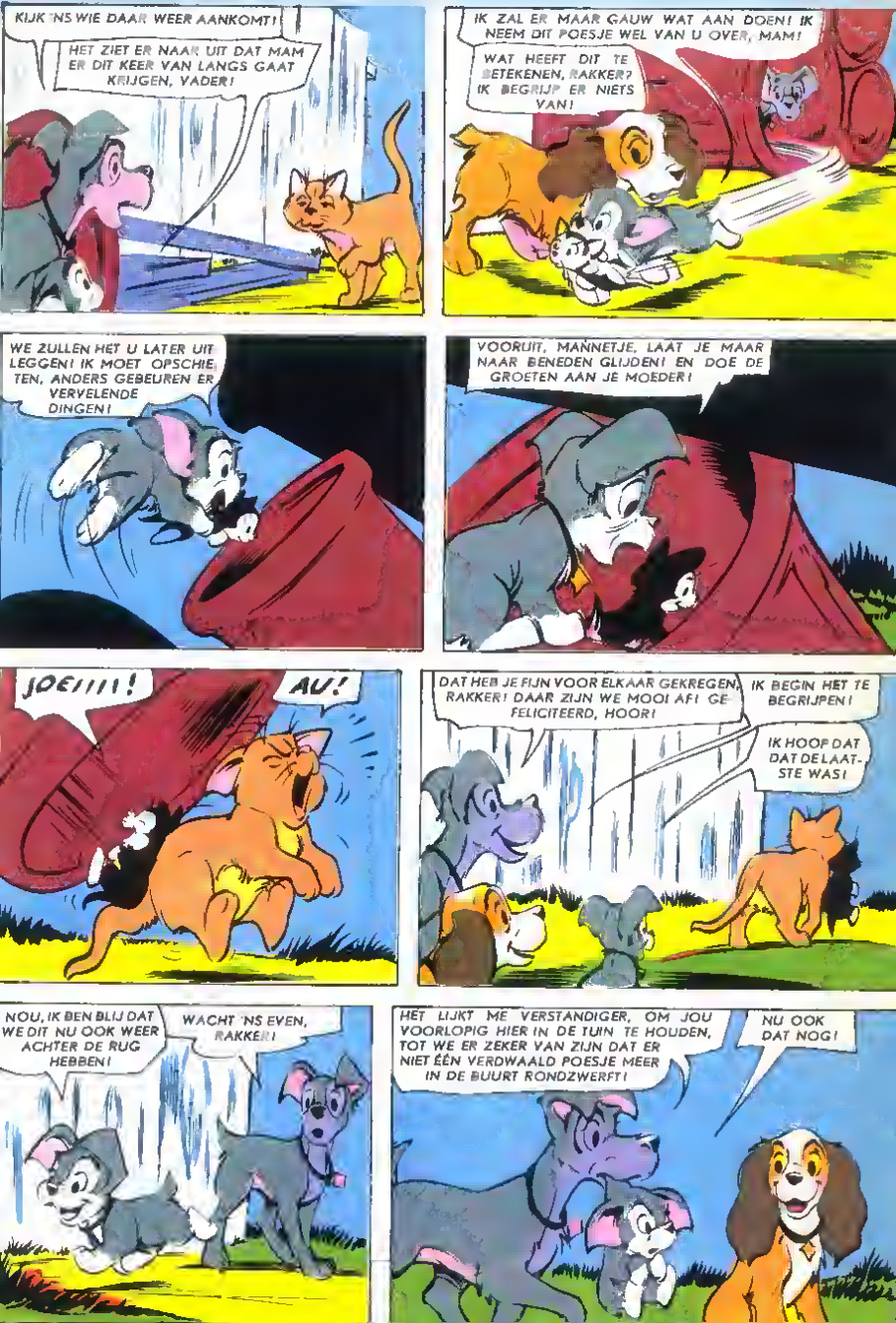
KIJK 'NS WIE DAAR WEER AANKOMT!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT MAM ER DIT KEER VAN LANGS GAAT KRIJGEN, VADER!
IK ZAL ER MAAR GAUW WAT AAN DOEN! IK NEEM DIT POESJE WEL VAN U OVER, MAM!
WAT HEEFT DIT TE BETEKENEN, RAKKER? IK BEGRIJP ER NIETS VAN!
WE ZULLEN HET U LATER UIT LEGGEN! IK MOET OPSCHIETEN, ANDERS GEBEUREN ER VERVELENDE DINGEN!
VOORUIT, MANNETJE, LAAT JE MAAR NAAR BENEDEN GLIJDEN! EN DOE DE GROETEN AAN JE MOEDER!
JOEIIII!
AU!
DAT HEB JE FIJN VOOR ELKAAR GEKREGEN, RAKKER! DAAR ZIJN WE MOOI AF! GEFELICITEERD, HOOR!
IK BEGIN HET TE BEGRIJPEN!
IK HOOP DAT DAT DE LAATSTE WAS!
NOU, IK BEN BLIJ DAT WE DIT NU OOK WEER ACHTER DE RUG HEBBEN!
WACHT 'NS EVEN, RAKKER!
HET LIJKT ME VERSTANDIGER, OM JOU VOORLOPIG HIER IN DE TUIN TE HOUDEN, TOT WE ER ZEKER VAN ZIJN DAT ER NIET ÉÉN VERDWAALD POESJE MEER IN DE BUURT RONDZWERFT!
NU OOK DAT NOG!

VLUCHT naar de RUIMTE

door WALT DISNEY

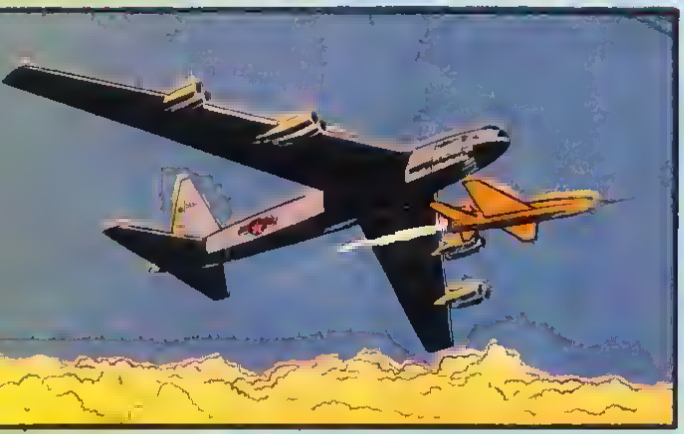

Het verhaal van de moed en het doorzettingsvermogen van enkele dappere mensen, die de zwaartekracht overwonnen en een begin maakten met de verovering van het luchtruim!

HOOG, heel hoog in de lucht hangen als een paar glinsterende stipjes vier straaljagers Ze wachten . . Af en toe flitst er één op, als de stralen van de zon op z'n spiegelgladde romp of vleugels weerkaatsen.

Dan wordt beneden hen tussen wolkenflarden een donkere schaduw zichtbaar die langzaam vastere vorm aanneemt. Een B-52 werkt zich boven het wolkendek uit de.. straalmotoren trekken het monster huilend omhoog Nu komt het moment waarop de vier straaljegers hebben gewacht.

Onder de vleugel ven de B-52 hangt een rank raketvliegtuig, het valt, komt vrij en schiet dan schuin omhoog De straaljagers, die tot taak hebben dit vliegtuig te begeleiden, lijken stil te hangen, als de X-15 gierend langs hen suist.

Op de vliegbasis beneden staat een aantal mannen te wachten Ze turen naar de lucht tot hun ogen er pijn van doen. Opeens geeft één van hen een schreeuw Een glinsterend stipje verschijnt, dan nog een en nog een. Twee straaljagers hebben de X-15 tijdens het dalen onderschept en vliegen nu mee naar de basis Achter de mennen wordt een deur opengesmeten, iemend komt naar buiten stuiven

„Het is geluk! Het is geluk!" roept hij opgewonden

Even later staat de X-15 op de grond De mannen rennen er naar toe Stijf klimt de piloot uit de cockpit Hij wordt op z'n schouders gesla[illegible] z'n hend wordt geschud Met een snelheid van meer dan 4250 km per uur heeft hij gevlogen ..

Nog niet eens zo lang geleden leek er een einde te zijn gekomen aen de jacht op de snelheidsrecords De geluidsmuur kon niet doorbroken worden, dacht iedereen. Toch was dear mear 'n snelheid van 1200 km per uur, in bepaalde omstandigheden nog minder, voor nodig Nu, in 1961, worden er snelheden bereikt die om de 4250 km per uur liggen. Raketten worden afgevuurd, die de hele wereld bestrijken, kunstmanen cirkelen om de aarde. En de droom van de mensen gaat steeds verder. De maan . . Mars .. Venus....

IN legendes en verhalen wordt verteld, hoe de mens er altijd al naar gestreefd heeft, zich als een vogel in de lucht te verheffen In de Griekse mythologie komt het verhaal voor van Daedalus en Ikerus, vader en zoon. Daedalus had voor koning Minos op 't eilend Kreta een ondersards labyrint gebouwd, een doolhof, waarin da Minotaurus leefde Dit was een reusachtig wezen met het lichaam ven een mens en de kop van een stier. Toen Daedalus in ongenade viel bij de koning, werd hij met z'n zoon in dit labyrint opgesloten Er was maer ééh uitgang [illegible]. het gat in de aarde, waardoor ze waren neergelaten.

Daedalus maakte voor z'n zoon en voor zichzalf vleugels van veren, dia met was aan hun schouders en armen bevestigd werden. Vóór ze weg zouden vliegan, waarschuwde Daedalus z'n zoon, niet te hoog te gaan, omdat de zon de was zou smelten.

Maar toen ze boven zee waren, vergat Ikarus de weerschuwing van zijn vader Hij voelde zich als een vogal en wilde hoger„ steeds hoger [illegible]. tot de hitte van de zon de was smolt en z'n vleugels uiteen vielen Ikarus stortte in

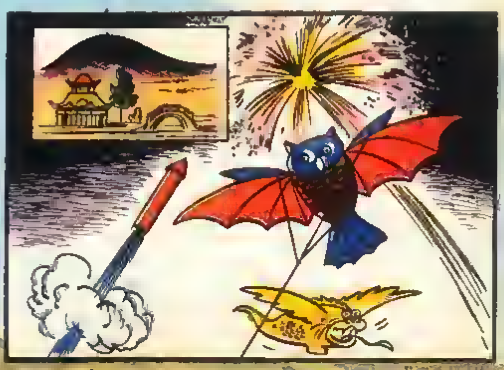

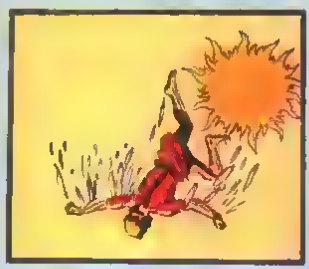

zee. Daedalus bereikte veilig het eiland Sicilië.

DE werkelijke geschiedenis van de luchtvaart begint omstreeks vierhonderd jaar voor Christus in Chins. Toen wisten de Chinezen al dat warme lucht opstijgt Ze maakten er een dankbaar gebruik van Ze vulden holle, papieren draken met hete lucht en stuurden ze omhoog Zij waren ook de uitvinders van de raket en de vlieger, die ze gebruikten voor hun werkelijk fantastische stukken vuurwerk!
Het was allemaal nog niet veel meer dan speelgoed, maar zij slaagden er toch in, iets van de grond te krijgen. Het was het eerste kleine stapje naar de verovering van het luchtruim,

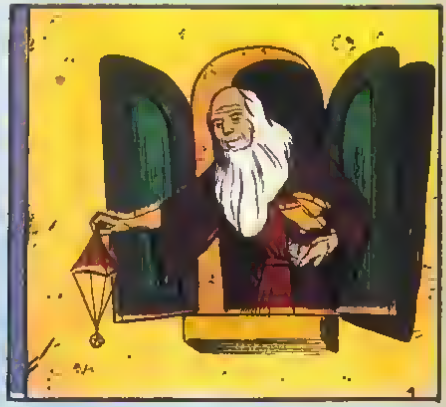

DE ontwikkeling van de luchtvaart heeft zich niet tot één land beperkt. In de vijftiende eeuw leefde er in Italië een zeldzaam begaafd kunstenaar, Leonardo da Vinci In Parijs, in het Louvre, hangt zijn bekendste schilderij, de Mona Lisa Je zult vast wel 'ns van hem ge-

hoord hebben Vergeleken bij andere kunstenaars uit die tijd heeft hij niet veel geschilderd Hij besteedde te veel tijd aan onderzoekingen op wetenschappelijk gebied, onderzoekingen die zijn tijd ver vooruit waren Hij had prachtige theorieën, die hij op modellen probeerde Hij was de eerste, die een parachute ontwierp. Hij maakte een helicopter, die er elegant, maar in onze ogen toch wel héél vreemd uitzag . .
De dag, waarop hij voor het eerst dit model probeerde, ging niet helemaal ongemerkt voorbij. De burgers van het stadje, waar Leonardo z'n atelier had, hadden hij de eerste „vlucht" al bijzonder wantrouwend toegekeken. Ze waren bang geworden, bang voor de vreemde vorm van dat ding, bang ook omdat dat ding niet deed zoals alle andere vrij zware voorwerpen die in de lucht gegooid werden, namelijk onmiddellijk en loodrecht naar beneden vallen. . . . het zweefde rustig met de wind mee terug naar de aarde! Nu moet je niet vergeten dat de mensen in die tijd erg bijgelovig waren. Ze hadden zoiets nog nooit gezien Het kon ook niet, volgens hen . en dus moest het werk van de duivel zijn! Eén heel dappere boer waagde zich voorzichtig wat dichter bij het vreemde ding en toen bleek dat er niets met hem gebeurde, prikte hij het van een veilige afstand aan z'n riek Nu werden de anderen ook moediger en het werd nog een hele oploop daar onder het venster van Leonardo Er werd een afgezant naar de burgemeester gestuurd, die Leonardo verbood ook maar iets anders te doen dan schilderen De burgemeester vond het wel prettig dat hij nu een reden had om hem dit te bevelen, want Leonardo had al jaren geleden van het gemeentebestuur een opdracht gekregen voor 'n groot schilderstuk en dat was nog steeds niet af . . .
„En toch," mompelde Leonardo, als hij aan 't schilderen was, „toch zou de mens kunnen vliegen . . . als hij op de een of andere manier aan vleugels kon komen!"
Hij kon het niet laten, er zich nog steeds mee bezig te houden, hij ontwierp modellen, de voorlopers van ons vliegtuig . hij maakte er talloze aantekeningen over Eén van de hijzonderheden van deze aantekeningen was, dat ze allemaal in spiegelschrift geschreven stonden! Na zijn dood werden de aantekeningen gevonden, met de schetsen dte hij daarbij had gemaakt Er werden modellen gebouwd, precies volgens zijn tekeningen, en toén bleek dat ze inderdaad alle bewegingen van een vogel konden nadoen . . behalve het vliegen.
En toch.... als in die tijd de motor al was uitgevonden, zou het waarschijnlijk niet zo lang geduurd hebben, voor de eerste mens de lucht in ging Dit gebeurde in Frankrijk, maar daarover volgende week!

PIPO en de GELUKSVOGEL

WAT ER GEBEURDE Pipo is in het bezit gekomen van een Geluksvogel, een wonderdier. Maar een sluwe goochelaar, die zich „de Vleermuis" noemt, gaat samenwerken met de spion Simon O Zemel, om te trachten Pipo dat kostbare diertje afhandig te maken Om zijn geluksvogel te beproeven, gaat Pipo meedoen aan de grote sportspelen Terwijl Mammaloe een plaatsje krijgt in het volle stadion, treffen Pipo en Felicio in de kleedkamer de voorbereidingen voor zijn eerste sport-optreden . . .

Wankelend wordt hij naar de toegangspoort van het stadion gedragen. Als ze buiten komen, vergeet Pipo dadelijk zijn moeheid.

DE KNOOP EN DE VLEERMUIS 15

PIPO moet erg lachen om het getrek aan zijn armen en benen, dat de sportmeneer nodig vindt om hem fit te maken voor de eerste wedstrijd Maar als hij opstaat, merkt hij pas, hoe sterk Felicio eigenlijk wel is en hoe loa zijn apieren gemaakt zijn hij kan bijna niet op zij benen staan! „Nu hent u fit voor de strijd!" juicht de meneer met het sportpetje. „Nu trappelt u van ongeduld om met de zegepalm te gaan strijken!" Pipo stamelt vermoeid, dat hij niet strijken kan en dat hij nog niet eens weet, aan wat voor soort wedstrijd hij mee moet doen. „Een verrassing," jubelt de sportmeneer „Dat zult u wel zien! Kom maar mee!" Pipo moet nog ondersteund worden, wankelend van de massage wordt hij door de gang naar de grote toegangspoort tot het sportveld gedragen Als ze naar buiten komen, vergeet Pipo dadelijk zijn moeheid van verbazing Het terrein is vol mannen met kleurige truitjes, die op hele lichte fietsen zitten „Wielrijden," roept Pipo. „Dat heb ik altijd graag willen doen! Ja hoor, ik doe mee, het is gezond, zo'n eindje rijden, waar is mijn fiets?" Pipo krijgt een fiets en Felicio hindt de geluksvogel voor op het stuur „Hij moet ja nou wel geluk brengen, die kip, meneer Pop!," zegt Felicio

De wielrenners verzamelen zich voor de startstreep, het zijn er wel vijftig en allemaal zijn ze vastbesloten, te strijden voor de eer van hun land. Het is zo vol, dat het niet opvelt, dat er een renner tussenzit, die in het zwart gekleed is en vastbesloten is alleen te strijden voor zichzelf Die man is de Vleermuis! Met Simon O.Zemel heeft de slechte goochelaar zich naar de stad en naar dit stadion gehaast en ze zijn slim te werk gegaan, dat moet gezegt worden! Bij de ingang heeft Simon zich uitgegeven voor de vertegenwoordiger van een heel ver land, dat op het laatste ogenblik ook ingeschreven had en zo zijn ze in het rennerskwartier gekomen! Vlug hebben ze een racefiets gestolen en de Vleermuis zou geen ware goochelaar geweest zijn, als hij niet gauw iets aan die fiets veranderd had, een paar wieltjes tussen de tandraderen, een elektrisch meegevertje en nog een paar dingen waardoor deze fiets veel harder zal kunnen rijden dat de andere fietsen! Dat is vreselijk onsportief, maar je kunt van zo'n akelige man eigenlijk niets beters verwachten Vijf minuten voor de start wringt de Vleermuis zich tussen da andere deelnemers door en stelt zich op bij da streep Een paar plaatsen van hem vandaen staat Pipo ook klaar, met de Geluksvogel voor op zijn stuur! De Vleermuis heeft zin om de vogel zo weg te nemen, maar hij weet dat zoiets geen zin heeft, de vogel moet verslagen worden, dát is de manier om hem te veroveren!

Pipo zwaelt naar zijn familie en zijn vriend Felicio op de tribune, dan heft een meneer een pistool omhoog en laat het knallen het startschot! Duizenden mensen juichen en kijken de bonte stoet wielrenners na, die een rondje rijden en dan door de stadionpoort de weg op gaan, want het wordt een lange rit van wel honderd kilometer, met als eindpunt weer het stadion! Wie zal daar het eerst aankomen?

Da eerste vijftig kilometer rijden de stoere mannen op de vlugge fietsen allemaal op een kluitje Zo nu en dan proheert er wel één harder te gaan rijden, maar dan doen ze het allemaal en dan heeft

Eenzaam zweegt hij voort en mompelt. „Dus dat is nu de sport die zo gezond is voor de spieren!"

het dus geen zin meer om je te in spannen! Pipo heeft moeite om mee te komen, want het is de eerste keer in zijn leven, dat hij op zo'n dun fietsje zit en hij moet zijn draai nog vinden! De lange flapschoenen van een clown zijn niet zo geschikt om de smalle pedalen rond te bewegen, dat kun je wel begrijpen!

„Sapperdeflep," hijgt Pipo, „het is een hele trap, hoor! En ze hebben allemaal erge haast!" En terwijl Pipo zo zit te mijmeren over de fietstocht die hij begonnen is, vergeet hij helemaal dat er een wedstrijd aan de gang is en komt een heel eind achter te liggen. Eenzaam zweegt hij voort en mompelt bij zich zelf „Dus dat is nu sport, dat zo gezond is voor de spieren! Het kan zijn, maar het is een ernstige zaak, er is niemand die gezellig is ch! Weet ja wat? Ik zal ze 'n beetje opvrolijken!" Voor zover zijn grote flapvoeten het toelaten, begint hij heel hard te fietsen en zonder dat hij het weet fiets hij zo snel dat hij binnen enkele minuten vlak achter de groep aanrijdt. Hij schuift tussen de andere renners in en begint kwekkende geluiden te maken. De renners kijken verrast op! Pipo begint gezichten te trekken en een bellonnetje op te blazen, de renners lachen! Pipo tovert onder het rijden een nameak-konijn uit zijn hoed en laat zeepbellen uit zijn oren komen, de renners beginnen te slingeren over de weg van plezier! „Zo wordt het gezellig!" mompelt Pipo en hij maakt zo'n grappig geluid, dat zeven renners hun stuurtje loslaten en in hun benden kleppen, waardoor ze met fiets en al in een slootje langs de weg rijden en grinnikend achterblijven! Het tempo van de wedstrijd wordt steeds lager, de renners rijden nu niet harder meer dan een fietsclubje op zondag! De Vleermuis, die voorop rijdt, kijkt bezorgd naar het optreden van Pipo! „Het is een list van die gladde clown!" mompelt hij. „Ik moet hem in de gaten houden, hij mag niet winnen!" Ondertussen begint Pipo er zin in te krijgen. Hij vertelt zo'n leuk verhaaltje, dat verschillende renners niet meer kunnen trappen van de lach en afstappen om het verhaaltje aan de toeschouwrs langs de weg verder te vertellen! Aan herdrijden denkt niemand meer, behalve de Vleermuis! „Als Pipo denkt dat hij slim is," bromt hij, „zal ik hem eens wat leten zien! Ik maak gebruik van zijn list!" En na deze woorden buigt de Vleermuis zich dieper over zijn stuur en begint te trappen

En gezegd zo gedaan: hij schuift tussen de renners in en begint kwekkende geluiden te maken!

zo hard hij kan! Omdat de anderen niet op hem letten en juist schateren om een nieuwe kunst van de fietsende clown, kan hij vlug een flinke voorsprong nemen, tien, twintig, honderd meter wordt de afstand tussen de Vleermuis en de groep renners! „Ik win het!" hijgt de sluwe goochelaar. „Mijn fiets gaat sneller dan van de anderen en ze zijn allemaal afgeleid door die malle clown! Haha, ik win de wedstrijd en den is de geluksvogel van mij! Wie de vogel verslaat, is zijn eigenaar, zo luidt de geheime wet van de Magiërs!" Maar zo eenvoudig is het niet om iemand te verslaan, dat de Geluksvogel bezit! „Als de snelle Vleermuis een voorsprong van twee minuten heeft rijdt zijn achterwiel over een scherpe knoop! Het is de knoop van de jas van Simon O.Zemel, die naar een plek langs de weg gereden is om zijn makker aan te moedigen! „Huphup!" roept Simon en „knal" zegt de achterband van de racefiets, dat de afgesprongen knoop raakt! De Vleermuis springt woedend op de street en begint snel een andere band om te leggen. En ondertussen verstrijken de kostbare seconden

Volgende week: EEN SPANNENDE EINDSPURT!

GOOFY
WALT DISNEY
HET IS VAAK VERVELEND OM ZO'N DOMME OOM TE HEBBEN ALS OOM GOOFY!
NIET DOEN, OOM GOOFY! U MOET UW BRIEF DAAR NIET POSTEN!
EN WAAROM DAN WEL NIET, KARELTJE?
BRIEVEN
VUILNIS
NOU, KOMT U MAAR 'NS KIJKEN WAT ER HIER OPZIJ STAAT!
SJONGE! GOED DAT JE 'T ZEGT, KARELTJE?
VUILNIS
IN DEZE BRIEF HEB IK NAMELIJK EEN SCHRIFTELIJKE CURSUS AANGEVRAAGD... WEET JE, IK WIL ECHT KNAP WORDEN!
GOOIT U DIE BRIEF DAN TOCH MAAR WEG, IK HEB AL IETS VOOR U UITGEVONDEN!
BRIEVEN
GOEIE GRUTJES! WAT EEN GRAP PIG KLEIN RADIOOTJE, ZEG!
DIT IS GEEN RADIO TJE, OOM GOOFY, DIT IS EEN ELEKTRONISCH BREIN! EEN... EH... EEN SOORT DENKDOOS, BE GRIJPT U!
WE ZULLEN HEM EVENTJES IN UW HOED STOPPEN EN DAN
LIEVE HELP, ZEG! VOOR DE EERSTE KEER IN M'N LEVEN KAN IK JE VERTELLEN HOEVEEL 3 X 7 IS!
PRACHTIG, OOM GOOFY! NU KUNT U OOK MOEILIJKER SOMMEN OPLOSSEN!

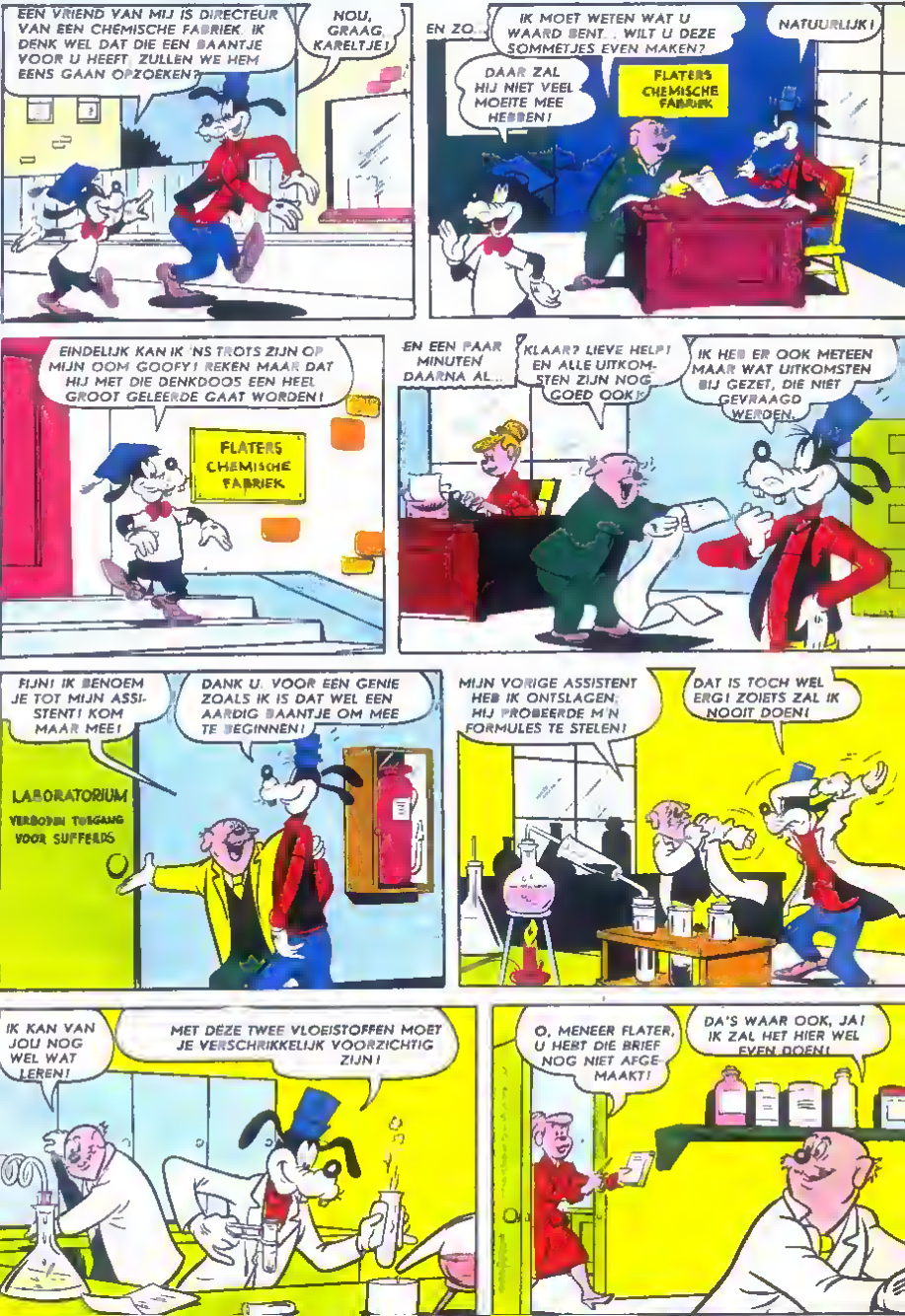
EEN VRIEND VAN MIJ IS DIRECTEUR VAN EEN CHEMISCHE FABRIEK. IK DENK WEL DAT DIE EEN BAANTJE VOOR U HEEFT. ZULLEN WE HEM EENS GAAN OPZOEKEN?
NOU, GRAAG, KARELTJE!
EN ZO...
IK MOET WETEN WAT U WAARD BENT.. WILT U DEZE SOMMETJES EVEN MAKEN?
NATUURLIJK!
DAAR ZAL HIJ NIET VEEL MOEITE MEE HEBBEN!
FLATERS CHEMISCHE FABRIEK
EINDELIJK KAN IK 'NS TROTS ZIJN OP MIJN OOM GOOFY! REKEN MAAR DAT HIJ MET DIE DENKDOOS EEN HEEL GROOT GELEERDE GAAT WORDEN!
FLATERS CHEMISCHE FABRIEK
EN EEN PAAR MINUTEN DAARNA AL...
KLAAR? LIEVE HELP! EN ALLE UITKOMSTEN ZIJN NOG GOED OOK!
IK HEB ER OOK METEEN MAAR WAT UITKOMSTEN BIJ GEZET, DIE NIET GEVRAAGD WEREN.
FIJN! IK BENOEM JE TOT MIJN ASSISTENT! KOM MAAR MEE!
DANK U. VOOR EEN GENIE ZOALS IK IS DAT WEL EEN AARDIG BAANTJE OM MEE TE BEGINNEN!
LABORATORIUM
VERBODEN TOEGANG VOOR SUFFERDS
MIJN VORIGE ASSISTENT HEB IK ONTSLAGEN; HIJ PROBEERDE M'N FORMULES TE STELEN!
DAT IS TOCH WEL ERG! ZOIETS ZAL IK NOOIT DOEN!
IK KAN VAN JOU NOG WEL WAT LEREN!
MET DEZE TWEE VLOEISTOFFEN MOET JE VERSCHRIKKELIJK VOORZICHTIG ZIJN!
O, MENEER FLATER, U HEBT DIE BRIEF NOG NIET AFGEMAAKT!
DA'S WAAR OOK, JA! IK ZAL HET HIER WEL EVEN DOEN!

NOU, GOOFY, ZOU JE JE HOED NIET 'NS AFNEMEN, ALS ER EEN DAME BINNENKOMT, HÈ?
N-NEE, LIEVER NIET, HOOR!
ONZIN! AL BEN JE DAN EEN GENIE, DAAROM KUN JE WEL BELEEFD ZIJN! ZO, WERK NU MAAR WEER DOOR!
J-JA, MENEER! GOED, ME-NEER!
EH, WAAR WAS IK GEBLEVEN? O JA...
GE-ACHTE
♫ POM POM TRALALA ...
TJOM POM LA POMMEROM!
IK KRIJG DE INDRUK DAT GOOFY ZICH ONVOORZICHTIG GEDRAAGT!
LUISTER 'NS! IS HET NU BESLIST NODIG DAT JE STAAT TE FLUITEN TERWIJL
BOEN!
, JE ALLES IN DE LUCHT LAAT VLIEGEN?
N-N NEEMT U M'N ME ASJEBLIEFT NIET KWALIJK!
IK WIST ECHT NIET DAT EEN KLEIN BEETJE NITROGLYCERINE ZO'N GEWELDIGE KLAP ZOU GEVEN! HET WAS MAAR EEN DRUP PELTJE!
WAT?! MAAR MAAR DAARNET WIST JE HET TOCH NOG WEL!!
JA, MAAR DAT KOMT OMDAT IK TOEN M'N HOED OP HAD! GEEFT U HEM MAAR EVEN DAN ZAL IK U LATEN ZIEN DAT IK HET DAN WEL WEER WEET!
WIL JE WEL 'NS GAUW MAKEN DAT JE UIT MIJN LABORATORIUM KOMT!

ZO'N SUFFERD ALS JIJ KAN IK ALLEEN MAAR ALS LOOPJONGEN GEBRUIKEN! IK ZAL DE FORMULE ZELF UITWERKEN!
GRUTJES!
LABORATORIUM
VERBODEN TOEGANG VOOR SUFFERDS
MENEER FLATER! MIJN ELEKTRONENBREIN WERKT NU WEER! IK BEN EEN GENIE! MAG IK WEER BINNENKOMEN EN U EEN BEETJE HELPEN?
LABORATORIUM
VERBODEN TOEGANG VOOR SUFFERDS
NEE!!
JE MAG LOOPJONGEN ZIJN... EN DAT ALLEEN MAAR OMDAT KARELTJE ZO'N GOEDE VRIEND VAN ME IS! HOU NU JE MOND EN LAAT ME RUSTIG WERKEN!
LABORATORIUM
VERBODEN TOEGANG VOOR SUFFERDS
TIEN MINUTEN DAARNA....
HIER! DIT PAKJE MOET NAAR BEUKENLAAN NO. 25
(ZUCHT!) GOED, MENEER FLATER.
AHA!
OP DE TERUGWEG MOEST IK MAAR EVEN LANGS KARELTJE GAAN. DIE MOET MENEER FLATER MAAR ALLES VERTELLEN OVER DIE DOOS IN M'N HOED!
FLATER ZAL ER SPIJT VAN HEBBEN DAT HIJ MIJ ONTSLAGEN HEEFT!
BEUKENLAAN 25. DAAR ZIT DIE ANDERE GROTE CHEMISCHE FABRIEK! IN DAT PAKJE MOET DE NIEUWE FORMULE ZITTEN!
DIE ZAL IK MAAR 'NS VAN HEM GAAN OVERNEMEN!
OEPS!
ASJEBLIEFT. DIT IS JOUW PAKJE!
BEDANKT!

HII HII HIJ HEEFT NIETS GEMERKT! NU HEB IK DE NIEUWE FORMULE EN HIJ EEN PAKJE MET EEN TIJDROM! ALS DE HELE FABRIEK IN DE LUCHT VLIEGT, KRIJGT FLATER DE SCHULD!
GRUTJES!
M,N DENKDOOS IS HELEMAAL KAPOT! EN ZONDER DE DOOS BEN IK ECHT NIET KNAP GENOEG OM HEM TE KUNNEN MAKEN!
TINKEL!
NOG EEN GELUK DAT IK OP 'T OGENBLIK EEN MAKKELIJK BAANTJE HEB!
HA! DE EIKENLAAN!
EIKENLAAN
GRUTTELTJES! HIER MOET HET TOCH ZIJN! MAAR ER STAAT NIETS... GEEN HUIS, GEEN FABRIEK... HELEMAAL NIETS!?
VREEMD... TOCH IS DIT HET ADRES, DAT HIJ ME OPGAF! HET WAS EEN LAAN MET EEN BOOM ER IN... EN EEN EIK IS EEN BOOM, DA'S ZEKER!
TIK-TIK
BOEM!
H-HELP!
SJONGE! HOE IS DIT GAT HIER NU OPEENS GEKOMEN?
IK MOEST M'N BAAS MAAR EVEN GAAN VERTELLEN DAT HET ADRES NIET MEER BESTAAT!
WAAROM HEEFT HIJ DE BOM NIET NAAR DE FABRIEK GE-BRACHT?!

HÉ, DAT IS TOCH DIE MENEER, WAAR IK DAARNET TEGENOP GEBOTST BEN!
OEI!
WACHT U TOCH EVEN!
H-HIJ HEEFT ME HERKEND! IK MOET ZORGEN DAT IK HIER WEGKOM!
GOEIE GRUTJES! U WEET TOCH WEL DAT JE NOOIT EEN STRAAT MAG OVERSTEKEN ZONDER GOED UITGEKEKEN TE HEBBEN!
WOP!
POLITIE
IK GEEF ME OVER! EN... EN IK BEKEN ALLES! IK HEB DE FORMULE GESTOLEN EN HET PAKJE MET DE TIJDBOM GEGEVEN!
WAT VERTELT U ME NOU?
M-MAAR WIST JE DAT DAN NOG NIET?
NEE... IK WILDE U ALLEEN MAAR ZEGGEN DAT HET ME SPEET DAT IK TEGEN U OPGEBOTST BEN!
EN TERUG IN HET LABORATORIUM...
...NOU, EN TOEN ONTPLOFTE HET PAKJE IN DE EIKENLAAN OP NUMMER 25!
BEUKENLAAN HAD IK GEZEGD, GOOFY, NIET EIKENLAAN! WAT EEN GELUK DAT JE ZE DOOR ELKAAR HEBT GEHAALD!
DAG, MENEER FLATER! EN? BENT U EEN BEETJE TEVREDEN OVER MIJN OOM GOOFY!
NOU EN OF! HIJ HEEFT EEN FANTASTISCHE STOMMITEIT UITGEHAALD EN EEN PAKJE BIJ EEN VERKEERD ADRES BEZORGD!
HIJ KRIJGT NU LEVENSLANG VAKANTIE EN TOCH IEDERE MAAND Z'N LOON!
NOG NIET ZO GEK, HÉ KAREL-TJE? EN DAT ALLEMAAL ZONDER DIE DENKDOOS VAN JOU!
NU GEEF IK HET OP!

DE MACKIES SPELEN het KLAAR

Op de eerste dag van hun zomervakantie komen de kinderen Mackenzie — ook wel de Mackies genoemd — met hun moeder, de kokkin en twee dienstmeisjes in een groot oud huis in Devon, dat hun vader heeft gekocht Ze zullen daar zes weken blijven, terwijl pappie een reis naar Amerika maakt. De eerste dag ontdekken ze vlak bij het strand een wrak in zee en ze besluiten bij laag water te proberen het te bereiken

DE eerste ochtend in hun nieuwe huis ontwaakte Richard door het klapperen van zijn slaapkamerraam Behalve dat geluid hoorde hij ook de regen tegen de ramen kletteren. „Dit is een slecht begin van de vakantie," mopperde hij in zichzelf, terwijl hij uit zijn bed sprong en door het raam naar het druilerige weer keek Toen ging hij kijken of zijn broertjes al wakker waren Bert en Ronald stonden ook slip door hun raam te turen. „Hoe laat is het, Rick?" vroeg Bert aan Richard „Kwart voor zeven."

„Gelukkig," verzuchtte Ronald, „want regen in de morgen, een middag zonder zorgen Dat is altijd zo"

„Ik hoop dat je gelijk hebt. Ik ga nog wat lezen in bed."

„Ik niet," zei Bert „Ik ga het huis eens verkennen

Een vrolijk verhaal over slimme speurneuzen door R. MACGREGOR met MATHIJSEN

Aan de andere kant van die lange gang is een heel oud gedeelte, daar zijn we nog niet geweest."

„Ja," stemde Ronald in, „dat moet je vroeg doen, op je nuchtere maag, vóór het ontbijt Want echte verkenners lijden vaak honger"

„Ha! ha!" lachte Richard „Dat kan wel zijn, maar een verkenner die een lekker ontbijt laat staan om honger te lijden, is gek .. En ruik eens goed, er staat een heel lekker ontbijt klaar, met gebaken eitjes, geloof ik" Met die woorden ging hij naar zijn eigen kamer terug.

Maar Bert en Ronnie gingen hun zusjes waarschuwen en toen ze zich alle vier haddan aangekleed, gingen ze op zoek naar de toegang tot het oude deel van het huis Edna, een van de dienstmeisjes, moest hen helpen om het verroeste slot van de gangdeur open te maken, maar toen konden ze dan ook de lange, betegelde gang in, die tussen een groot aantal duffe kamers lag

„Wat een benauwde lucht hangt hier," vond Elizabeth, maar niemand trok zich daar iets van aan en ze liepen van de ene kamer in de andere, zonder iets te ontdekken dat echt opwindend was Aan het eind van de gang liep een trap omhoog naar een volgende gang Julia was het eerst boven met haar lange benen, waarmee ze drie treden tegelijk kon nemen Toen ze bovenaan de trap om de hoek keek, bleef ze opeens staan en de anderen zagen haar verschrikt de gang in turen

„Wat is er?" vroeg Bert

Toen Julia bovenaan de trap om de hoek keek, bleef ze opeens staan en tuurde verschrikt de gang in . . .

„Jongens," joelde Julia blij, „hier kunnen wa pas goed onze toneelstukken opvoeren. Hoe zie ik er uit op het toneel?"

„N-n-niets," stotterde Julia „Ik dacht alleen dat ik daar aan het einde van de gang een man in 'n kamer zag wegglippen."
„Dat zal mevrouw Dyka geweest zijn, de vrouw van de tuinman," zei Bert
„Ik zei een man, aufkop! Zij is trouwens niet meer in ons huis"
„Nou, haar man dan Kom mee, we gaan kijken" Moedig ging Bert de anderen voor. Bij de deur, waardoor Julia de man had zien verdwijnen, aarzelden ze even „Misschien moeten we kloppen," opperde Ronnie
Julia gaf een harde bons op de deur en gooide hem toen open Ze gluurden alle vier voorzichtig naar binnen. „Huh! Leeg!" riep Bert „Jij met je man! Je ziet za vliegen, Juultje."
Dat nam Julia niet „Denk je dat ik niet lekker ben?" vroeg ze boos. „En ja kunt bovendien ruiken, dat hier iemand is geweest. Tabaksluchtl Je kunt ruiken dat hier heel kort geleden iemand gerookt heeft."
Bert bleef haar plagen. „Ja, ja, weet je wat dat is? Die man van jou is in rook opgegaan"
„Ik kan natuurlijk niet bewijzen dat hier iemand is geweest, maar ik weet zeker dat ik gelijk heb"
„Hou toch op!" riep Ronnie „Echt iets voor een meisje !" Het leek even dat er ruzie van ging komen, maar Julia was de verstandigste en zei: „We praten er niet meer over. Hier is niemand nu. Laten we naar de andere kamers gaan."
Dat deden ze, maar overal was niets dan een kale leegte. Tenslotte openden ze de laatste deur Die bleek toegang te geven tot een smal gangetje met aan het eind weer een deur. Ze renden er heen en even later stonden ze in een geweldig vertrek, dat er uitzag als de zolder van een grote schuur. Later ontdekten ze dat het inderdaad een zolder was
„Wat een machtige speelruimte!" juichten ze alle vier tegelijk Het was er nogal donker, zodat het even duurde voordat ze de grote ontdekking deden. Lang geleden moest de schuurzolder gebruikt zijn als een soort toneelzaal, want achterin was een mooi podium gebouwd De kinderen gilden bijna van opwinding.
„Jongens," joelde Julia, „hier kunnen wa pas goed onze toneelstukken opvoeren! Een echt gordijn en een grote ruimte voor publiek Hoe zie ik er uit op het toneel?" Ze sprong op het podium
„Schitterend," zei Bert, „maar ik krijg honger Jullie kunnen wat mij betreft hier blijven, maar ik ga wat eten, anders val ik flauw"
De anderen merkten nu ook dat ze rammelden van de honger en ze gingen haastig terug naar het bewoonde deel van het huis Richard kwam juist uit zijn kamer en ze begonnen hem allemaal tegelijk te vertellen van hun ontdekking op de schuurzolder Van alle Mackies was hij degene die het meest verzot was op verkleedpartijen, en hij kon niet tot na het ontbijt wachten om de toneelzaal te bekijken. En toen hij de zolder zag, was hij laaiend enthousiast
„Dat is geweldig voor regendagen," riep hij „Ik ga meteen na het ontbijt 'n toneelstuk in elkaar zetten. En misschien heeft mams betere gordijnen voor ons, en achte lampen, dan kunnen we een keer een voorstelling geven voor de mensen uit de buurt. Jongens, dit wordt fantastisch!"
Weer was het Bert die de anderen aan hun lege maag herinnerde en opnieuw gingen ze terug naar het wachtende ontbijt. Nu moest mams ook alles horen, maar het was helemaal geen nieuws voor haar. „Ik weet van die zolder, ja," zei ze

„Oe! dat past mij precies!" — „Ach nee, malle, dat is jou veel te groot! Neem dit!"

„Een vroegere eigenaar van dit huis was een beroemd toneelschrijver, en hij nodigde van tijd tot tijd toneelspelers en speelsters uit om hier hun vakantie door te brengen. Als dank voor zijn gastvrijheid speelden ze dan zijn toneelstukken."

„Als ik groot ben, ga ik ook toneelstukken schrijven," zei Julia.

„Prachtig," zei mams, „ik hoop dat ze ook nog 'ns opgevoerd zullen worden."

„Nou," vond Richard, „al worden ze niet opgevoerd, dan is het toch fijn om ze te schrijven." Omdat het na het ontbijt nog steeds stortregende gingen ze meteen naar hun schouwburg, zoals ze de zolder dadelijk noemden. Julia en Richard begonnen na een uurtje alvast een toneelstuk te schrijven en vooral Julia schreef heel wat vellen papier vol. De andere drie kinderen zwierven wat rond en ontdekten telkens iets nieuws. Het mooiste was een grote kist met de wonderlijkste kostuums. Bert had de kist diep onder het podium gevonden en met veel moeite sleepten ze hem er onder uit. Toen ze de kist open hadden, slaakten ze wilde kreten van verrukking en Julia en Richard kwamen nieuwsgierig toelopen. Ze graaiden de kist leeg en de opgewonden uitroepen waren niet van de lucht.

„Oe!' Dat paat mij precies!" — „Ach nee, malle, dat is jou veel te groot." — „Hier, dit is beter." — „Daarin lijk je wel een heks. Geef 't mij, ik ben donkerder." — „Maar hier blijven jullie af, dit is voor mij." — „Nee, dat mag ik; ik heb de kist ontdekt."

Een Spaans sterenvechterskostuum leidde bijna tot ruzie, want ze wilden het allemaal aantrekken, hoewel het ze allemaal te groot was. Juist toen ze om het hardst aan het pak rukten en trokken, kwam mams de zolder op. Weldra had zij de rust en vrede hersteld door te beloven dat ze zou helpen met het toneelstuk.

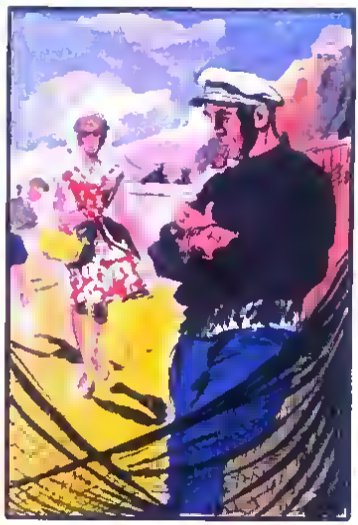

Daarop ging mevrouw Mackie naar de zeeman, die er 't betrouwbaarst uitzag....

„Maar," zei ze, „jullie zijn zo druk bezig geweest, dat je niet eens gezien hebt dat de zon schijnt. En het is pas elf uur, dus we hebben nog tijd genoeg om het dorp eens te gaan bekijken."

„Zie je wel, net wat ik zei'" riep Ronald. „Een mooie middag!"

Kort daarop liepen ze gezamenlijk over de landweg die naar Oxmouth leidde. De zon was nu zo warm, dat de regendruppels op de struiken verdampten. Opeens konden ze het dorp onder zich zien liggen. De huizen stonden op een rij aan weerszijden van een kabbelend riviertje, dat verderop over een schelpe rotsrand wegdook en ergens in het strand scheen te verdwijnen.

„Dat is de beek die door ons landgoed stroomt," vertelde mams. Het pad was niet gemakkelijk begaanbaar. Ze moesten langs tamelijk steile kronkelingen afdalen en Julia vroeg of dit de enige weg naar het dorp was.

„Nee," antwoordde mams, „maar de grote weg maakt een enorme bocht. Terug, als we omhoog moeten, kunnen we die grote weg wel nemen."

„Hoe lang is die dan?" vroeg Bert. — „O, maar een kilometer of acht." — „Maar..." Dank je feestelijk, dan klauter ik liever." Van dichtbij was het dorp lang niet zo schilderachtig als vanaf de heuvel. Het was tamelijk grauw en vuil en het rook er onaangenaam. Elizabeth trok een vies gezicht. „Ik vind de lucht hier niet lekker." — „Ssst!" waarschuwde Julia. „Anders voelen de inwoners zich beledigd. Ze denken misschien dat je vindt dat zij stinken." Terwijl mams en de meisjes op zoek gingen naar winkels, stoven de jongens in de richting van het strand, om te kijken naar het uitvaren en binnenlopen van schepen en naar de stoere vissers in hun blauwe truien. „Gek," zei Richard, „in alle havenplaatsen zie je een stel dikke zeelui die niets anders te doen schijnen te hebben dan lui tegen hun boten te leunen, en ze zijn altijd dik." — „Dat kan van de zeelucht komen, die maakt je lui," zei Ronnie. Terwijl ze daar stonden, ontdekte Bert opeens dat Oxmouth een reddingsboot bezat. Het boothuis was open en 'n paar bezoekers liepen om de boot heen, beklommen een ladder, bekeken de binnenkant en stelden allerlei vragen aan een geduldige zeeman met één been. De kinderen bekeken de boot natuurlijk ook van alle kanten. Juist toen ze het boothuis weer verlieten, slaakte Richard een wilde vreugdekreet, want ze stonden ineens pal tegenover Jerry Walton, een jongen van hun eigen school in de stad. Nadat ze allemaal allerlei vragen hadden gesteld, wisten ze dat Jerry op een boerderij vlakbij Oxmouth logeerde en dat hij daar een hele maand zou blijven.

„Maar dan kun je best eens naar ons huis komen. Daar heb je mijn moeder; ze nodigt je wel uit, denk ik." Mevrouw Mackie vond het heel leuk. Richards vriend te ontmoeten en ze vroeg hem meteen, of hij diezelfde dag bij hen kwam thee drinken. Jerry ging vlug op zoek naar zijn moeder, en Richard riep hem na: „Breng je zwemspullen mee!"

Na een druk fluistergesprek met Richard ging mevrouw Mackie naar de zeeman die er het betrouwbaarst uitzag en maakte met hem een afspraak. Hij zou één of twee dagen per week, als het mooi weer was en de zee veilig genoeg voor de kinderen, met zijn boot naar hun strand komen en met hen gaan varen. De man scheen het prettig te vinden, kennis te maken met de nieuwe bewoners van „het grote huis". — „Ik ben blij te horen dat het huis weer bewoond wordt," zei hij. „Het heeft zo lang leeggestaan, dat we dachten dat er nooit meer iemand in zou trekken."

Volgende week zullen jullie horen dat niet iedereen het prettig vindt dat het grote huis weer bewoond wordt . . .

TOM POES EN DE NAMAKER

PROFESSOR PRLWYZKOFSKI HAD EEN APPARAAT UITGEVONDEN, DAT HEEL HANDIG WAS IN HET NAMAKEN VAN TALLOZE DINGEN. HEER BOMMEL, DIE HET HAD GEVONDEN, BRACHT DIT WEINIG NUT - INTEGENDEEL. HIJ MOEST ZELFS VLUCHTEN VOOR DE POLITIE, NADAT DE NAMAKER BANKBILJETTEN HAD NAGEBOOTST UIT BEHANGSELPAPIER. INTUSSEN DEDEN PROFESSOR PRLWYZKOFSKI EN TOM POES HUN BEST OM HET TWEETAL TERUG TE VINDEN . . .

VELDWACHTER! LOOP NIET WEG! HOE STAAT HET MET MIJN SCHADEVERGOEDING? WIE MAAKT WEER DEKENS UIT DEZE JASJES?!

GEDULD! IK MOET EERST EEN UITVOERIG RAPPORT MAKEN OVER HET GEBEURDE. EEN VALSEMUNTER KOM JE ALS VELDWACHTER NIET ELKE DAG TEGEN!

NIEMAND BEGRIJPT DE DUPLICATOR . . . !

HM. EERLIJK GEZEGD BEGRIJP IK HET NUT VAN DAT APPARAATJE OOK NIET!

DER DUPLICATOR HEFT DER TEKORT OP! WAAR ERGENS TE WEINIG VAN IS, HIJ MAAKT HET NA. DAARNA . . . KOMT NIEMAND MEER TEKORT. ZEER SIMPEL.

HEER OLLIE KOMT TOCH NIETS TEKORT?

DER BOML HEEFT MIJNE APPARAAT GEVONDEN. ZIJNE BEELTENIS STAAT OP DER LICHTGEVOELIGE MEMBRAAM GEPRENT. ALZO VOLGT DER DUPLICATOR DER BOML. PRAW! LATEN WIJ HEM GAAN ZOEKEN.

ARME HEER OLLIE . . . HIJ BEGRIJPT NATUURLIJK NIETS VAN HET APPARAAT! WAT ZOU HEM DAARDOOR NOG ALLEMAAL TE WACHTEN STAAN?
DATZELFDE VROEG OOK HEER BOMMEL ZICH AF, DIE TEGEN HET OCHTENDKRIEKEN NOG STEEDS WANHOPIG RONDZWIERF EN EEN HEEL SOMBERE KIJK KREEG OP ZICHZELF.
MIJN OPSPORINGSBEVEL . . . ! ER STAAT EEN PRIJS OP MIJN HOOFD! IEDEREEN KAN NU LEZEN DAT IK EEN VALSEMUNTER BEN, ACH, ACH, WAT EEN SCHANDE! ALS MIJN GOEDE VADER DIT EENS HAD MEEGEMAAKT . . .
PLIP! PLIP!
OPSPORING
MUNTER
BELONING
IK KAN ZO NIET MEER MET GOED FATSOEN OVER STRAAT! DOOR DIE BILJETTEN KRIJGT IEDEREEN EEN VERKEERDE KIJK OP MIJ. WAT EEN TOESTAND VOOR EEN HEER VAN STAND . . .
FEESTARTIKELEN
WACHT EENS! IK KRIJG EEN IDEE!
IK ZOEK EH, EEN MOMBAKKES, DAT HEEL IEMAND ANDERS VAN MIJ MAAKT, ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL . . . GELD SPEELT GEEN ROL.
IK GELOOF DAT IK PRECIES HEB, WAT U ZOEKT.
ALSTUBLIEFT. WAT ZEGT MENEER VAN DEZE SNOR EN BAARD? HET STAAT U WERKELIJK OERKOMISCH.
HM . . . DAT IS DAN JUIST WAT IK ZOEK, GOEDE VRIEND. WANT INWENDIG BEN IK ZEER DROEF GESTEMD EN MIJN UITERLIJK WEKT ALLEEN MAAR BOZE GEZICHTEN.
?
FEEST

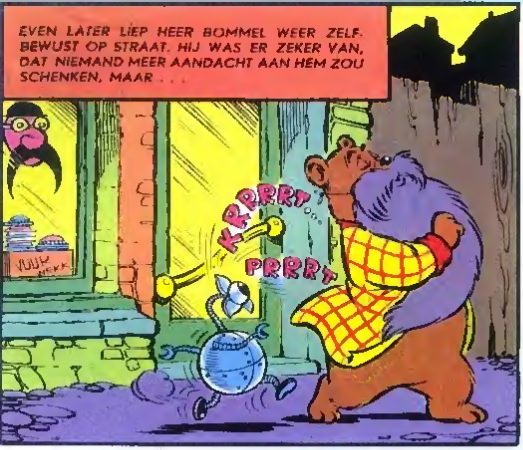
EVEN LATER LIEP HEER BOMMEL WEER ZELF. BEWUST OP STRAAT. HIJ WAS ER ZEKER VAN, DAT NIEMAND MEER AANDACHT AAN HEM ZOU SCHENKEN, MAAR . . .
KRRRRT...
PRRRT

. . . HELAAS WEKTE DE HAARTOOI DE BELANGSTELLING OP VAN DE NAMAKER . . . !
OEI! GEEF TERUG, AKELIG DING! MIJN ENIGE VERMOMMING . . . !

DE ONTSTELDE UITROEPEN VAN HEER BOMMEL MAAKTEN INDRUK OP HET DING. HET WILDE GRAAG HELPEN, MAAR . . . OP ZIJN MANIER!

KLIK! KLIK! KLIK-KLAK!

HELP! HELP! IETS ENGS VLIEGT MIJ IN DE HAREN!
OWEE! HIERVAN KRIJG IK STRAKS WEER DE SCHULD, IK, DIE GEEN HAAR VAN EEN DAME ZOU KRENKEN!
KLAK KLAK
KLIK KLIK KLIK
KLAK KLAK

SNIK! MIJN MOOIE BONTMANTEL! HELEMAAL KAAL GEPLUKT . . . !

SCHAVUIT! PELSJAGER...! HAARKLOVER!

STIL, STIL... IK ZAL ALLES VERGOEDEN! HEUS, IK KOM ER KALER VAN AF DAN U, BRAVE VROUW. DIT IS MIJN LAATSTE GELD...!

OP HETZELFDE MOMENT BESEFTE MEVR. OLLIE, DAT HIJ IETS MISZEGD HAD. DE NAMAKER BEGON ONMIDDELLIJK DRUK RONDTE DRAVEN OP ZOEK NAAR IETS OM GELD TE MAKEN...

ALLEMENSEN! ALS HIJ W-WEER BANKPAPIER GAAT D-DRUKKEN, HEEFT DE POLITIE MIJ ZO TE PAKKEN! IK MOET HIER VANDAAN!

©1961 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

HEER BOMMEL REPTE ZICH IN DE RICHTING VAN HET STATION. DE NAMAKER, DIE GELUKKIG NIETS VAN ZIJN GADING HAD GEVONDEN, VOLGDE, TROUW ALS ALTIJD...

IK NEEM DE EERSTE BESTE SNELTREIN! DIE KAN HET DING TOCH NIET BIJHOUDEN!

ZUIDEN

WANNEER HEER OLLIE ECHTER HAD GEWETEN, WAT HEM IN HET STATION NOG TE WACHTEN STOND, HAD HIJ VERMOEDELIJK MINDER HAAST GEMAAKT...

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor poetabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Borgerhout-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. ©1961 Walt Disney Productions